

Rok strat, rok osiągnięć

Rewolucja Godności, której tragiczna kulminacja przypada właśnie na luty 2014 roku pokazała, że jesteśmy zdolni do cudu – możemy podnieść się z kolan i nawet w najbardziej beznadziejnej chwili pójść z kijami i drewnianymi tarczami przeciw uzbrojonemu po zęby całemu systemowi dwulicowości, korupcji, zła.

Rok temu pocisk nie wybierał, kogo uczyni bohaterem. Chyba sam Pan zabierał do siebie tych, których śmierć powinna zostać dla nas nie tylko symbolem wolności, ale też trudną lekcją. Sotnia Niebiańska już od dawna nie jest sotnią, ponieważ co tydzień dołączają do niej dziesiątki, a czasami setki nowych bohaterów. Najlepszym sposobem uczczenia pamięci o nich – to nie zapomnieć o tym po co rozpoczęły się: Euromajdan, Rewolucja Godności, a później walka z okupantem rosyjskim na południu i wschodzie kraju.

Przyspana lub raczej przyduszona przez rosyjską «miłość braterską» Ukraina stała się pierwszym bastionem w wojnie, którą Rosja rozpętała przeciwko światowemu ustrojowi cywilizacyjnemu. W tej wojnie Ukraina nie tylko traci swoich obywateli, ale także kolejne kawałki własnej ziemi. Traci nie bez walki, a hojnie polewając krwią, demonstrując bohaterstwo na donieckim lotnisku, Szczastiu, Debalcewem...

Geografię miejscowości wschodu kraju znają nawet przedszkolaki. Uczą się jej też zapatrzeni we własne wartości demokratyczne europejscy politycy. Świat systematycznie wyraża zaniepokojenie i w żaden sposób nie chce uwierzyć w odrodzenie rosyjskiego «imperium zła».

Przed rokiem mało kto się domyślał, że zdobyte zwycięstwo, za które słono zapłaciliśmy, będzie jedynie początkiem ciężkiej krwawej walki za naszą wolność, niepodległość, demokrację. Wartości, które otrzymaliśmy w roku 1991 jako darowiznę, po latach bezsilnie traciliśmy spadając w przepaść podczas rządów wybranych przez nas prezydentów.

Mija rok odkąd mamy nową władzę. Wtedy maksymalny kredyt zaufania Ukraincy pozwolili dzisiejszemu prezydentowi Poroszenko zdobyć zwycięstwo w wyborach już w pierwszej rundzie. To zaufanie nie jest bezgraniczne i wymaga ogromnej odpowiedzialności. Ukraińcy zmienili się i będą domagać się drogiej zapłaty za stracone możliwości.

Naszą misją powinna stać się kontynuacja Majdanu, część którego musimy nieść w swoich sercach. Musimy przestać czekać, że władza da nam wszystko. Nikt nie zrobi za nas naszej pracy, będziemy mieli tylko to, co sami zbudujemy. Musimy przede wszystkim zmienić się sami, uwierzyć w siebie i w możliwość zmiany państwa. Tak jak uwierzyli Ci – z Niebiańskiej Sotni. A najlepszą chwałą dla tych, którzy odeszli, zostanie nasze zwycięstwo.

MW

Рік втрат, рік здобутків

Револуція Гідності, яка набрала особливо трагічних обертів саме в лютому 2014-го, продемонструвала, що ми здатні на диво – піднятися з колін і навіть у найбільш безнадійний момент піти з палицями й дерев'яними щитами проти цілої, «до зубів» озброєної, системи лицемірства, корупції, зла.

Рік тому куля не вибирала, кого зробити героями. Мабуть, Всевишній забрав до себе тих, чий смертний повинні стати нам не лише символом свободи, але й важким уроком. Небесна Сотня вже давно не сотня, адже вона щотижня поповнюється десятками, а деколи й сотнями нових героїв. Найкращий спосіб вшанувати пам'ять про них – не забути, заради чого розпочалися Євромайдан, Револуція Гідності, а пізніше боротьба з російським окупантом на півдні та сході країни.

Приспана чи, радше, напівзадушена російською «братською любов'ю» Україна стала передовим bastionem у війні, яку розв'язала Росія проти світового цивілізаційного ладу. У цій війні Україна втрачає не тільки своїх громадян, але й чергові шматки власної землі. Втрачає не безславно, а щедро поливаючи кров'ю, демонструючи подвиги в донецькому аеропорту, Щасті, Дебальцевому... Географію населених пунктів східних земель вже вивчають навіть дошкільнята. Вивчають її й залюблені у власні демократичні цінності європейські політики. Світ систематично висловлює занепокоєння й ніяк не хоче повірити у відродження російської «Імперії зла».

Рік тому мало хто здогадувався, що здобута дорогою ціною перемога буде лише початком важкої, кривавої боротьби за нашу волю, незалежність, демократію. Цінності, які ми отримали у 1991 році безкоштовно, як дар, ми згодом безславно втрачали упродовж затяжних падінь у прірву за режимів правління нами ж вибраних президентів.

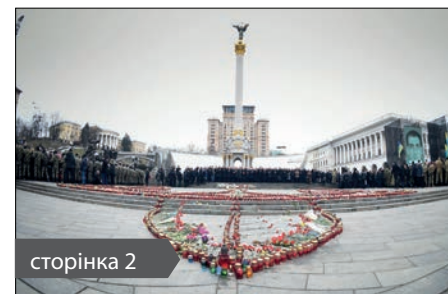
Минає рік відколи ми отримали нову владу. Тоді максимальний кредит довіри українців Порошенкові перемогти на виборах уже в першому турі. Ця довіра не безмежна й вимагає великої відповідальності. Українці змінилися і дорого спитають за втрачені шанси.

Нашою місією має стати продовження Майдану, частинку якого мусимо нести у своїх серцях. Потрібно перестати чекати, що влада дасть нам усе. Нашу роботу за нас не зробить ніхто, ми матимемо тільки те, що самі збудуємо. Мусимо передусім змінитися самі, повірити в себе й у можливість змінити країну. Так, як вірили Ті – з Небесної Сотні. А найкращою шанобою загиблим стане наша перемога.

BM

Марш гідності в Києві

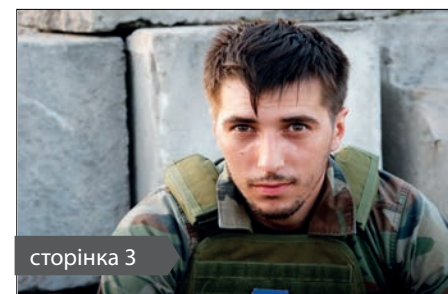
Marsz Godności w Kijowie

сторінка 2

Частина фотографій знайдено після його смерті

Część fotografii znaleziono dopiero po jego śmierci

сторінка 3

Продемонстрували добрий рівень підготовки

Prezentowali dobry poziom przygotowania

сторінка 4

Програма підтримки польської освіти в Україні

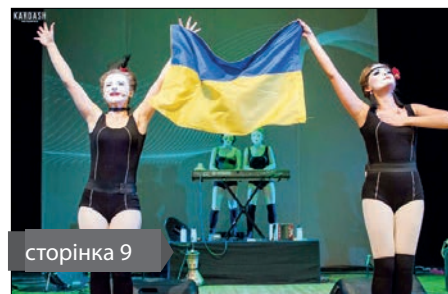
Program wspierania oświaty polskiej na Ukrainie

сторінка 5

Експерименти, суміш стилів, пристрастей, мов

Eksperymenty, mieszanina stylów, pasji, języków

сторінка 9

Marsz Godności

Prezydent Polski Bronisław Komorowski na zaproszenie prezydenta Ukrainy Petra Poroszenki wziął udział w Marszu Godności. 22 lutego w Kijowie obchodzono 1. rocznicę zwycięstwa protestów na Majdanie Niepodległości.

Marsz Godności prowadził prezydent Petro Poroszenko. Towarzyszył mu także przewodniczący Rady Europejskiej Donald Tusk i prezydenci: Polski Bronisław Komorowski, Litwy Dalia Grybauskaitė, Niemiec Joachim Gauck, Mołdawii Nicolae Timofti, Słowacji Andrej Kiska i Gruzji Giorgi Margwelaszwili. Na uroczystościach był także obecny wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego Ryszard Czarnecki.

Uczestnicy marszu przeszli miejscami, gdzie ubiegłej zimy między milicją a demonstrantami toczyły się walki, w których śmierć poniosło ponad 100 osób. Następnie wzięli udział w modlitwie na Majdanie Niepodległości.

Przed marszem zaproszeni przez Poroszenkę goście obejrzeli dowody militarnej obecności Rosji w konflikcie we wschodnich obwodach. Są to zdobyte przez ukraińską armię czołgi, mobilne wyrzutnie rakietowe i inne pojazdy wojskowe oraz pociski, których Rosjanie używają przeciwko Ukraińcom w Donbasie.

Po uroczystościach prezydent Poroszenko zaprosił swoich gości na rozmowy w galerii sztuki Arsenal.

Polska będzie starała się pomóc na wszystkie dostępne sposoby w realizacji umowy zawartej w Mińsku, która jest gwarantowana przez podpisy ważnych krajów – Francji, Niemiec, a także prezydenta Rosji – mówił prezydent Bronisław Komorowski na konferencji prasowej.

Prezydent zapewniał, że solidarność Polski z Ukrainą to nie tylko wsparcie polityczne i gospodarcze ale też we wprowadzaniu głębokich reform systemowych i gospodarczych. Jak mówił Komorowski, nie mogło go zabraknąć, bo «Polska konsekwentnie wspierała, wspiera i będzie wspierała aspiracje Ukrainy do życia w świecie bezpiecznym, w świecie wartości świata zachodniego, do funkcjonowania jako kraj niepodległy». Dodał, że jest to wyraz uznania nie tylko dla ukraińskiej odwagi, ale i jej determinacji w znalezieniu dla siebie godnego miejsca w świecie zachodnim.

Podczas konferencji Komorowski był pytany, jakie jest stanowisko Polski w kwestii dozbrajania Ukrainy. Jak powiedział, jest to kwestia, która

dzieli Europę i cały Zachód. – Polska zajmuje w tej kwestii jednoznaczne stanowisko: nie zamierzamy i nie złożymy deklaracji o tym, że Ukrainie nie można sprzedawać broni. Ale chcę przypomnieć, że niektóre kraje Zachodu taką deklarację niestety już złożyły – mówił. Podkreślił jednak, że nie da się tego konfliktu rozwiązać tylko na drodze konfliktu zbrojnego.

Komorowski powiedział, że Polska będzie wspierała postulat Ukrainy, by w strefie buforowej służącej rozdzieleniu sił – w ramach mińskiego porozumienia – były rozjemcze siły ONZ.

Jak wyjaśniał wcześniej prezydencki minister Jaromir Sokołowski, Komorowski swoją obecnością na uroczystościach w Kijowie chciał podkreślić wagę wydarzeń sprzed roku oraz uczcić bohaterów i ofiary kijowskiego Majdanu i wielu innych Majdanów w ukraińskich miastach.

Na podstawie www.prezydent.pl, www.polskieradio.pl, www.tvn24.pl
Fot. www.facebook.com/D.Grybauskaite

Марш гідності

Президент Польщі Броніслав Коморовський на запрошення Президента України Петра Порошенка взяв участь у Марші Гідності. 22 лютого у Києві відзначали першу річницю перемоги протестів на Майдані Незалежності.

запросив своїх гостей на розмову в «Мистецький Арсенал».

«Польща намагатиметься всіма можливими способами допомогти в реалізації договору, укладеного в Мінську, гарантантами якого виступають Франція та Німеччина, а також президент Росії», – сказав президент Броніслав Коморовський на прес-конференції.

Президент запевнив, що солідарність Польщі з Україною – це не лише політична та економічна підтримка, але й впровадження серйозних системних та економічних реформ. Як заявив Коморовський, цього не можна уникнути, оскільки «Польща результативно підтримувала, підтримує і буде підтримувати прагнення України до життя в безпечному світі, світі західних цінностей, а також функціонування незалежної країни». Він додав, що це знак визнання не лише української відваги, але й рішучості в пошуку для себе гідного місця в західному світі.

Під час прес-конференції Коморовського запитували, яка позиція Польщі щодо озброєння України. Він відповів, що це питання поділяє Європу та весь Захід. «Польща в цій справі займає однозначну позицію: ми не зробимо заяви про те, що Україні не можна продавати зброї. Проте хочу нагадати, що деякі західні держави таку заяву, на жаль, уже озвучили». Він також підкреслив, що цього конфлікту не вдасться вирішити виключно збройним шляхом.

Коморовський сказав, що Польща підтримуватиме вимогу України про те, щоб у буферній зоні, яка розділяє сили в рамках Мінського договору, були присутні миротворчі сили ООН.

Як повідомив раніше міністр Яромір Соколовський, Коморовський своєю присутністю у урочистостях у Києві хотів підкреслити важливість подій річної давнини, а також вшанувати героїв і жертв київського Майдану та протестів в інших українських містах.

За матеріалами www.prezydent.pl, www.polskieradio.pl, www.tvn24.pl
Фото: www.facebook.com/D.Grybauskaite

День Bohaterów Niebiańskiej Sotni w Warszawie

20 lutego w stolicy Polski odbył się szereg uroczystości ku czci osób, które zginęły na Majdanie.

Rano przed Pałacem Prezydenckim została otwarta wystawa fotografii «Majdan», przygotowana przez Press Club Polska i Kancelarię Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W uroczystym otwarciu wystawy wzięli udział Prezydent RP Bronisław Komorowski i Ambasador Ukrainy w RP Andrzej Deszczyc.

Następnie, na Uniwersytecie Warszawskim odbyło się spotkanie Andrzeja Deszczyca ze studentami, zorganizowane przez Studium Europy Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego na czele z Janem Malickim. Ambasador podzielił się przemyśleniami na temat ostatnich wydarzeń na Ukrainie i odpowiadał na pytania uczestników spotkania. Studentów najbardziej interesowało zdanie ambasadora na temat rozwoju konfliktu wojskowego w Donbasie i czy w ogóle jest możliwe jego rozwiązanie na drodze dyplomatycznej.

Wieczorem pod budynkiem Ambasady Ukrainy w Warszawie odbyła się panichida (nabożeństwo żałobne) za Bohaterów Niebiańskiej Sotni. Ukraińcy i Polacy, którzy w niej uczestniczyli, wspólnie zapalili znicze i złożyli kwiaty pod Ambasadą, by uczcić pamięć zabitych uczestników Majdanu w rocznicę Rewolucji Godności.

Na zakończenie, w Centrum Promocji Kultury Ukraińskiej «Ukraiński świat», odbył się pokaz filmu dokumentalnego «Euromajdan. Surowy

montaż». Film opowiada nie tylko o motywach rewolucji i wydarzeniach na Majdanie, ale także o ludziach, którzy zginęli lub przetrwali te dni. Obraz został zrealizowany przez studio «Babylon'13».

Jarosław DENISENKO
naszwybir.pl
Zdjęcie: Ambasada Ukrainy w Rzeczypospolitej Polskiej (Oficjalna strona w sieci Facebook)

У Варшаві відзначили День Героїв Небесної Сотні

20 лютого в польській столиці відбулася низка заходів, присвячених вшануванню загиблих на Майдані.

булася зустріч Андрія Дешиці зі студентами вишу, організована під егідою Інституту Східної Європи Варшавського університету та особисто його директора Яна Маліцького. Посол поділився думками щодо останніх подій в Україні та відповів на низку запитань учасників зустрічі. Студентів найбільше цікавило, як надалі розвиватиметься військовий конфлікт на Донбасі та чи взагалі можливе його дипломатичне вирішення.

Увечері під будинком Посольства України в Польщі пройшла невелика панahiда за Героями Небесної Сотні. Українці та поляки, які прийшли туди, спільно запалили лампадки та поклали квіти під Посольством, вшановуючи пам'ять загиблих учасників Майдану в річницю Революції Гідності.

Насамкінець у культурному центрі «Український світ» відбувся показ документального фільму «Євромайдан. Чорновий монтаж». Картина розповідає не лише про мотиви та події на Майдані, але й про людей, які загинули там або пережили його. Фільм було створено на студії «Babylon'13».

Уранці перед Президентським палацом була відкрита фотовиставка «Майдан», яку підготували Press Club Polska разом із Кancelарією Президента Польщі. В урочистому відкритті виставки взяли участь польський президент Броніслав Коморовський та Посол України в Польщі Андрій Дешиця.

Пізніше у Варшавському університеті від-

Ярослав ДЕНИСЕНКО
naszwybir.pl
Фото: Посольство України в Республіці Польща (офіційна сторінка на Facebook)

Wojna w obiektywie

Sytuację polityczną we wschodniej Ukrainie można przedstawić za pomocą różnych mediów. Organizatorzy spotkania pt. «Wojna w obiektywie» postanowili ukazać ją w fotografii. Wydarzenie miało miejsce 20 lutego w Akademickim Centrum Kultury «Chatka Żaka» w Lublinie, w Dzień Bohaterów Niebiańskiej Sotni.

Panel dyskusyjny na temat wojny ukraińsko-rosyjskiej został poprzedzony wystawą zdjęć Viktora Gurniaka pt. «Strefa ATO – Strefa wojny». Część fotografii zostało znalezionych w aparacie autora dopiero po jego śmierci. Obrazują one życie codzienne żołnierzy batalionu «Ajdar», do którego Viktor wstąpił latem 2014 roku, a wcześniej zbierał środki na jego działalność. Mężczyzna pracował także jako dziennikarz i fotograf dla ukraińskich i zagranicznych agencji informacyjnych, w tym Reutersa. Był członkiem organizacji skautowej Płast, kochającym mężem i ojcem. Zginął w październiku 2014 roku podczas ostrzału artyleryjskiego w obwodzie ługańskim, gdzie próbował wywieźć rannych kolegów z pola bitwy. Miał 27 lat, osierocił córeczkę. Uczestnicy wystawy, prócz zdjęć, obejrżeli również krótki film poświęcony Viktorowi Gurniakowi, który zrealizowali jego przyjaciele i rodzina.

W drugiej części spotkania odbył się panel dyskusyjny pt. «Wojna w obiektywie». Wystąpili w nim: Bartłomiej Maślankiewicz, były dziennikarz TV Republika, znany z relacji z Euromajdanu, Petro Zadorozhny, fotokorespondent i współzałożyciel agencji LUFA, a także Markiian Lyseiko, fotokorespondent Ukrinformu. Wśród zaproszonych gości zabrakło Bianki Zalewskiej, polskiej dziennikarki pracującej dla Espresso TV. Kobieta zasłynęła swoimi reportażami ze strefy ATO, gdzie została ranna w wyniku ostrzału.

Dziennikarze opowiedzieli o swojej pracy podczas Euromajdanu oraz wojny w Donbasie. Pokazali również fotografie, które wykonali w tych miejscach, pokrótce je opisując. – Majdan był bardzo ładnym miejscem z punktu widzenia fotografa – stwierdził Petro Zadorozhny. Zdjęcia przedstawiały, przede wszystkim,

życie codzienne podczas wojny, żołnierzy, cywili, zbombardowane miasta, ofiary i ich pogrzeby. – Polskie media pokazują sprawy na Ukrainie tabloidowo, czyli tylko wtedy, gdy ktoś zginie lub coś zostanie ostrzelane – zdradził Bartłomiej Maślankiewicz, który niejednokrotnie odwiedził wschodnią Ukrainę.

Organizatorem spotkania było Koło Naukowe Studiów Wschodnioeuropejskich UMCS. W przygotowanie wydarzenia zaangażowały się również inne organizacje, m.in. Fundacja Kultury Duchowej Pogranicza, Forum Młodych Dyplomatów czy Fundacja Otwarty Dialog.

Agnieszka BĄDER

Війна в об'єктиві

Політичну ситуацію в Східній Україні можна уявити за допомогою різних засобів масової інформації. Організатори зустрічі «Війна в об'єктиві» вирішили показати її на фотографіях. Захід відбувся 20 лютого, в День Героїв Небесної Сотні, в університетському Центрі культури «Хатка Жака» в Любліні.

із поля бою. Йому було 27 років, сиротою залишилася дочка. Окрім фотографій, учасники виставки переглянули також короткий фільм про Віктора Гурняка, який зняли його друзі та родина.

У другій частині зустрічі відбулася дискусія «Війна в об'єктиві». Виступили Бартоломей Маслянкевич, колишній журналіст TV Republika, відомий своїми репортажами з Євромайдану, Петро Задорожний, фотокореспондент і співзасновник агенції LUFA, а також Маркіян Лисейко, фотокореспондент Укрінформу. Серед гостей бракувало Б'янки Залевської, польської журналістки, яка працює на Еспресо TV. Вона прославилася своїми репортажами із зони АТО, де була поранена під час обстрілу.

Журналісти розповіли про свою роботу під час Євромайдану та війни на Донбасі. Показали також фотографії, які зробили в цих місцях, коротко описуючи їх. «Майдан був дуже добрим місцем із погляду фотографа», – сказав Петро Задорожний. Фотографії показали, насамперед, повсякденне життя під час війни, солдатів, цивільних, обстріляні міста, жертви та їхні похорони. «Польські ЗМІ показують події в Україні фрагментарно, тобто тільки тоді, коли хтось загине або відбуваються обстріли», – висловив свою думку Бартоломей Маслянкевич, який не раз бував на сході України.

Організатором зустрічі було Наукове коло «Східно-європейських студій Університету Марії Кюрі-Скłodовської. У підготовці заходу брали участь також інші організації, зокрема Фонд духовної культури прикордоння, Форум молодих дипломатів та фонд «Відкритий діалог».

Агнешка БОНДЕР

Odnalezione w tłumaczeniu

Od 5 do 12 kwietnia na trasie Kijów–Warszawa–Gdańsk–Kijów będzie miała miejsce wizyta studyjna ukraińskich tłumaczy i pisarzy, uczestników polsko-ukraińskiej podróży literackiej «Знайдено в перекладі» – «Odnalezione w tłumaczeniu».

Яęzyки podróży: ukraiński, polski, angielski.

Rejestracja trwa do 1 marca.

Więcej informacji i warunki uczestnictwa: <http://goo.gl/k1kTzM>.

Wydarzenie na facebooku: <http://goo.gl/xf7gls>.

Знайдено в перекладі

Із 5 до 12 квітня за маршрутом Київ–Варшава–Гданськ–Київ у освітньо-культурну поїздку вирушать українські перекладачі та письменники, учасники польсько-української літературної подорожі «Знайдено в перекладі» – «Odnalezione w tłumaczeniu».

Робочі мови: українська, польська, англійська.

Реєстрація триває до 1 березня.

Більше інформації та умови участі: <http://goo.gl/k1kTzM>.

Подія у Facebook: <http://goo.gl/xf7gls>.

Журналістська програма «Схід і Захід разом – простір діалогу»

Фонд «Освіта для демократії» (Варшава, Польща), Товариство Лева (Львів), Вінницька молодіжна громадська організація «Наше Поділля», Лабораторія соціальних комунікацій (Одеса) та Вінницька обласна громадська організація «Вінницький прес-клуб» оголошують конкурс на участь у одному з чотирьох навчальних візитів.

Візити відбудуться в березні-квітні 2015 р. у Львові, Вінниці, Одесі та Херсоні. Вони будуть організовані в рамках проекту «Схід і Захід разом – простір діалогу», який реалізується за підтримки Польсько-канадської програми підтримки демократії, котра співфінансується з програми польської співпраці на користь розвитку Міністерства закордонних справ РП та канадського Міністерства закордонних справ, торгівлі та розвитку.

До участі в конкурсі запрошуються журналісти локальних (районних) і регіональних ЗМІ (друкованих видань, телебачення, радіо, онлайн-медіа) з Харківської, Херсонської, Хмельницької, Чернігівської, Чернівецької, Дніпропетровської, Львівської, Одеської, Сумської, Тернопільської, Вінницької, Волинської та Запорізької областей.

Мета візитів – налагодження зв'язків між локальними ЗМІ різних регіонів України, сприяння дискусії на тему професійних стандартів у медіа-середовищі, розвиток знань про ситуацію й виклики в інших регіонах України та сприяння розумінню процесів, які там проходять.

Тривалість кожного навчального візиту – 5 днів.

Навчальні візити відбуватимуться у форматі коротких (1,5–2,5 год.) зустрічей із представниками місцевих редакцій, громадських організацій, органів місцевого самоврядування та органів державної влади. Учасники зможуть ознайомитися з досвідом організацій, взяти участь у влаштованих ними подіях, а також у круглому столі з представниками локальних ЗМІ, присвяченому темі саморегуляції медіа-середовища (етичним та юридичним аспектам праці ЗМІ тощо). Журналісти, які візьмуть участь у візитах, отримають також можливість участі в подальших компонентах проекту, зокрема в тематичних тренінгах і конкурсі на стажування та обладнання для своїх редакцій.

Географічні пріоритети:

У візитах у Львові та Вінниці можуть взяти участь журналісти, які працюють у редакціях у Харківській, Херсонській, Дніпропетровській, Одеській, Сумській та Запорізькій областях.

У візитах в Одесі та Херсоні можуть взяти участь журналісти,

які працюють у редакціях у Хмельницькій, Чернігівській, Чернівецькій, Львівській, Тернопільській, Вінницькій та Волинській областях.

Для участі в конкурсі на участь у навчальному візиті, просимо заповнити одну з чотирьох онлайн-анкет (див. <http://ngonetwork.org.ua/blog/konkurs/721.html>).

Термін подання заявок – до 6-го березня 2015 р.

Участь у навчальному візиті (проїзд, проживання та харчування) повністю покривається за рахунок організаторів. Усі учасники конкурсу будуть поінформовані про результати відбору.

За додатковою інформацією звертайтеся до Ігоря Добка, тел. +380676739579, e-mail: ihoras@yahoo.com.

ngonetwork.org.ua

Odbyła się Olimpiada Literatury i Języka Polskiego

Відбулася Олімпіада з польської мови та літератури

Dnia 14 lutego, w sobotę w siedzibie Konsulatu Generalnego RP w Łucku odbyły się eliminacje XLV Olimpiady Literatury i Języka Polskiego.

14 лютого в Генеральному консульстві РП у Луцьку відбувся відбірний турнір XIV Олімпіади з польської мови та літератури.

Z Łuckiego okręgu konsularnego na olimpiadę zjechało się 20 uczestników. Wszyscy przystąpili do testu pisemnego. Na początku został przeprowadzony test ze zrozumienia ze słuchu. Następnie uczniowie pisali test z gramatyki. Po przerwie napisali kolejny test – ze zrozumienia tekstów pisanych, a na końcu napisali rozprawkę na jeden z czterech tematów do wyboru.

Prace oceniała komisja złożona z nauczycieli delegowanych do pracy przez Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą: Jadwiga Demczuk z Łucka, Barbara Dziurkowska z Krzemienia, Anna Świebodzińska z Dubna, Anna Szczygalska z Równego, Wiesław Pisarski z Kowla oraz Natalia Ciołek – wykładowca z Uniwersytetu Wschodnioeuropejskiego w Łucku.

Finałiści prezentowali dobry poziom przygotowania do olimpiady. Byli czytani w literaturze polskiej, mieli szeroki zakres wiadomości z gramatyki polskiej. I miejsce zdobyła uczennica Szkoły nr 29 w Tarnopolu prowadzona przez nauczycielkę Marynę Wojnową, II miejsce – uczennica Ukraińskiego Gimnazjum im. I. Franki w Tarnopolu, także prowadzona przez Marynę Wojnową, III miejsce – uczennica Sobotniej Szkoły przy Stowarzyszeniu Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej Oddział w Maniewiczach, prowadzona przez Halinę Pawluk, III miejsce – uczeń Szkoły nr 3 w Tarnopolu prowadzony przez Maryną Wojnową. IV, V i VI miejsca zajęły uczennice gimnazjum nr 4 i szkoły nr 24 w Łucku, prowadzone przez Switłanę Zinczuk.

Wszyscy uczestnicy olimpiady zostali nagrodzeni dyplomami, książkami i słodyczami,

a laureaci otrzymali dodatkowo Słowniki Języka Polskiego oraz Słowniki Literatury Polskiej. Nagrody zostały ufundowane przez KG RP w Łucku. Najlepsi uczestnicy wezmą udział w finale republikańskim.

Wiesław Pisarski
nauczyciel delegowany do pracy dydaktycznej za granicą
przez Ośrodek Rozwoju Polskiej edukacji za Granicą

Iz Łuckiego konsularskiego okręgu na olimpiadę zjechało 20 uczestników. Wszyscy przystąpili do testu pisemnego. Na początku został przeprowadzony test ze zrozumienia ze słuchu. Następnie uczniowie pisali test z gramatyki. Po przerwie napisali kolejny test – ze zrozumienia tekstów pisanych, a na końcu napisali rozprawkę na jeden z czterech tematów do wyboru.

Roboty oceniała komisja, do składu której weszli wчителі, скеровані на роботу Осередком розвитку польської освіти за кордоном: Ядвіга Демчук із Луцька, Барбара Дзюрковська з Кременця, Анна Свєбодзінська з Дубна, Анна Щигельська з Рівного, Веслав Пісарський із Ковеля та викладач Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки Наталія Цюлик.

Фіналісти продемонстрували добрий рівень підготовки до олімпіади. Вони читали польську літературу, мали широкі знання з польської граматики. I місце здобула учениця школи № 29 у Тернополі, яка готувалася до олімпіади під керівництвом вчительки Марини Войнової, II місце посіла учениця української гімназії імені Івана Франка в Тернополі, котру також навчала Марина Войнова, III місце розділили учениця суботньої школи при Маневіцькому відділенні Товариства польської культури імені Еви Фелінської, яку готувала Галина Павлюк, та учень школи № 3 в Тернополі, котрого теж підготувала Марина Войнова. IV, V і VI місця зайняли учениці гімназії № 4, а також шкіл № 24 в Луцьку, яких навчала Світлана Зінчук.

Усіх учасників олімпіади нагородили дипломами, книжками та солодощами, а лауреати додатково отримали словники з польської мови та літератури. Нагороди профінансувало Генеральне консульство РП у Луцьку. Кращі учасники візьмуть участь у республіканському фіналі.

Веслав ПІСАРСЬКИЙ,
учитель польської мови, скерований в Україну
Осередком розвитку польської освіти за кордоном

Walentynkowy Konkurs w Kowlu

15 lutego w Szkole Polskiej w Kowlu na Ukrainie odbył się Walentynkowy Konkurs Polskiej Poezji i Piosenki Miłosnej.

W konkursie wzięło udział 15 recytatorów, którzy zinterpretowali różne wiersze o miłości polskich poetów i 6 wykonawców polskich piosenek, którzy wykonali 7 utworów, oczywiście o miłości.

Jury złożone z dyrektora szkoły Wacława Herki i uczniów grupy dorosłej: Tatiany Dworskiej, Leonida Szeliuka i Ludmiły Denysiuk – uczących się już dłużej niż trzy lata, oceniali poziom wykonawców. Uczestnicy otrzymali dyplomy, pluszowe zabawki i długopisy.

Najważniejsze było to, że w konkursie wzięli udział uczniowie z różnych grup wiekowych. Wzrost poznawczy połączył się z elementem estetycznym i zabawowym. Wszyscy – zarówno wykonawcy jak i widzowie – podkreślali to, że nie spodziewali się aż takiego zaangażowania wykonawców.

W ostatniej części wieczoru lider polonijny Natalia Balecka poprowadziła zabawy waleńtkowe, podczas których każdy bawił się dobrze, a uczestnicy odreagowali stres po występie.

Wiesław PISARSKI
nauczyciel delegowany do pracy dydaktycznej za granicą
przez Ośrodek Rozwoju Polskiej edukacji za Granicą

Конкурс до Дня Валентина в Ковелі

15 лютого в польській школі у Ковелі відбувся конкурс польської поезії та пісні про кохання до Дня Валентина.

У конкурсі взяли участь 15 учнів, котрі прочитали різні вірші польських поетів про кохання, а також 6 конкурсанти, які виконали 7 музичних творів, звичайно, теж про кохання.

Журі, до складу якого увійшли директор школи Вацлав Герка та учні дорослої групи Тетяна Дворська, Леонід Шелюк і Людмила Денисюк, котрі навчаються вже понад три роки, оцінювали рівень виконавців. Учасники отримали дипломи, м'які іграшки та ручки.

Найголовнішим було те, що в конкурсі взяли участь учні різних вікових груп. Пізнавальна цінність була поєднана з елементами естетики та розваги. Усі, як виконавці, так і глядачі, підкреслили те, що не сподівалися на таку активність учасників.

У завершальній частині вечора полонійний лідер Наталія Балецька провела валентинкові забави, під час яких усі розважилися, а учасники могли зняти стрес після виступів.

Веслав ПІСАРСЬКИЙ,
учитель польської мови, скерований в Україну
Осередком розвитку польської освіти за кордоном

Біло-червоне ABC. Ruszył nabór wniosków

Біло-червоне ABC. Розпочався прийом заявок

Fundacja «Wolność i Demokracja» rozpoczyna nabór wniosków na 2015 rok w ramach II edycji Programu «Biało-czerwone ABC. Program wspierania oświaty polskiej na Ukrainie». Termin składania wniosków upływa 28 lutego 2015 r.

Program «Biało-czerwone ABC. Program wspierania oświaty polskiej na Ukrainie» to inicjatywa Fundacji Wolność i Demokracja realizowana w ramach konkursu «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2015 r.» i finansowana ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP.

Celem programu jest podniesienie poziomu nauczania języka polskiego i wiedzy o Polsce poprzez wspieranie rozwoju oświaty polskiej na Ukrainie oraz budowanie systemu dotowania szkół opartego na przejrzystych kryteriach, którego celem będzie podwyższenie jakości nauczania języka Polskiego na Ukrainie oraz uporządkowanie sposobu zarządzania placówkami oświatowymi.

Program przewiduje systemowe ujęcie dofinansowania wszystkich jednostek nauczania języka polskiego zarówno w systemie szkolnym, jak i pozaszkolnym. Zakłada wprowadzenie systemu dotowania szkół opartego na przejrzystych kryteriach, którego celem będzie podwyższenie jakości nauczania języka Polskiego na Ukrainie oraz uporządkowanie sposobu zarządzania placówkami oświatowymi.

W ramach Programu przewidziany jest szereg działań: od bezpośredniej pomocy finansowej dla nauczycieli i wyposażenia państwowych i niepaństwowych placówek oświatowych promujących język polski w nowoczesne pomoce metodyczne i naukowe, przez wzbogacenie oferty szkół o nowatorskie zajęcia warsztatowe, po konkursy i olimpiady, a nawet dowóz dzieci do szkół.

Z dofinansowania mogą skorzystać:

- placówki przedszkolne;
- szkoły stacjonarne z polskim językiem nauczania;
- szkoły stacjonarne z pionami klas polskich;
- szkoły stacjonarne z nauczaniem języka polskiego jako obcego;
- szkoły sobotnio-niedzielne (zarejestrowane w ukraińskim systemie oświaty bądź niezarejestrowane, działające przy centrach mniejszości narodowej, punkty nauczania funkcjonujące przy organizacjach polskich, parafiach);
- katedry języka polskiego na ukraińskich uczelniach wyższych;
- uniwersytety trzeciego wieku.

Przystąpienie do udziału w Programie wymaga spełnienia następujących kryteriów:

- podmiot ubiegający się o dofinansowanie zobowiązany jest do zarejestrowania się w bazie danych szkół prowadzonej przez ORPEG na stronie www.polska-szkola.pl oraz na naszym portalu www.wid.org.pl (portal Fundacji Wolność i Demokracja) w terminie 30 dni od dnia otrzymania dotacji. Podmioty już zarejestrowane winny dokonać aktualizacji swoich danych;
- podmiot prowadzi dokumentację merytoryczną obejmującą między innymi listę uczniów z podziałem na grupy, frekwencję na zajęciach, czas pracy nauczycieli, realizowany program nauczania;
- podmiot realizuje program nauczania obowiązujący na Ukrainie (program zatwierdzony przez Ministerstwo Oświaty i Nauki Ukrainy lub program autorski zatwierdzony przez lokalne kuratorium oświatowe lub inny organ upoważniony) lub wykorzystuje polską podstawę programową «Podstawa programowa dla uczniów polskich uczących się za granicą» przygotowaną przez MEN w latach 2010-2012, do której przygotowany jest elektroniczny

podręcznik oraz materiały dostępne na stronie www.polska-szkola.pl.

- podmiot nie pobiera opłat za naukę od osób posiadających polskie pochodzenie.

Zgłoszenie udziału programie:

Żeby zgłosić udział w programie «Biało-czerwone ABC» należy wypełnić i złożyć wniosek o dofinansowanie on-line. Elektroniczny formularz umożliwia wieloetapowe wypełnianie. Aby skorzystać z takiej możliwości, przed rozpoczęciem wypełnienia wniosku należy skopiować i zachować kod, który pozwoli na przerwanie wypełniania formularza i kontynuację wypełniania w późniejszym terminie. Jeśli Wnioskodawca przerwie wypełnianie wniosku lub postanowi nanieść w nim potem poprawki, kod ten pozwoli ponownie zalogować się do składanego formularza bez utraty uzupełnionych danych (w takim przypadku Wnioskodawca powinien wkleić kod do okienka i kliknąć «Kontynuuj»). Jeśli wnioskodawca chce przerwać wypełnianie wniosku, i wrócić do niego później, przed tą czynnością należy kliknąć w formularzu przycisk «zapisz». Po złożeniu wniosku pojawi się komunikat «Formularz wysłany poprawnie», a pod komunikatem znajdzie się zaznaczony na niebiesko zapis «Wniosek_2015». Klikając na ten napis Wnioskodawca może pobrać kopię złożonego przez siebie wniosku. Potwierdzenie rejestracji wniosku i nadany mu numer podczas rejestracji zostaną przesłane Wnioskodawcy na wskazany we wniosku adres e-mail. W razie nieotrzymania wyżej wymienionego e-maila Wnioskodawca zobowiązany jest do kontaktu z Fundacją Wolność i Demokracja (e-mail: oswiata@wid.org.pl).

Wysyłając e-mail na adres Fundacji, w tytule wiadomości należy wpisać numer wniosku nadany przy rejestracji.

Wymagane dokumenty to:

- kserokopia dokumentu potwierdzającego status prawnego wnioskodawcy (rejestracji) i osób upoważnionych do jej reprezentowania potwierdzona co do zgodności z oryginałem przez osoby ją reprezentujące (dyrektor szkoły, członek zarządu);
- załączniki potwierdzające spełnienie przez podmiot oświatowy kryteriów opisanych w §2 Regulaminu (lista uczniów według określonego wzoru zamieszczonego na stronie www.wid.org.pl).

Więcej informacji oraz pliki do pobrania mogą Państwo znaleźć klikając poniższy link: <http://wid.org.pl/nabor-wnioskow-2015/>

www.wid.org.pl

Фонд «Свобода і демократія» розпочав прийом заявок на 2015 р. у рамках другого конкурсу «Біло-червоне ABC. Програма підтримки польської освіти в Україні». Прийом заявок закінчується 28 лютого 2015 р.

трібно оновити свої дані;

- організація повинна вести відповідну документацію, включаючи, зокрема, список учнів із поділом на групи, відвідуваність занять, час роботи педагогів, навчальні програми;

- організація реалізує навчальну програму, обов'язкову в Україні (програму, затверджену Міністерством освіти і науки України, або авторську програму, затверджену місцевим департаментом освіти чи іншим уповноваженим органом), або використовує польську програмну основу «Podstawa programowa dla uczniów polskich uczących się za granicą» («Програмна основа для польських учнів, які навчаються за кордоном»), яку розробило польське Міністерство освіти у 2010–2012 рр. Електронний підручник та матеріали до цієї програмної основи доступні на сторінці www.polska-szkola.pl;

- організація не стягує плату за навчання з осіб польського походження.

Заявка на участь у програмі:

Щоб взяти участь у програмі «Біло-червоне ABC», необхідно заповнити та подати онлайн-заявку на фінансування. Електронний формуляр дозволяє поетапне заповнення. Для того, щоб скористатися цією можливістю, перед заповненням заявки необхідно скопіювати та зберегти код, який дозволить зробити перерву і продовжити пізніше. Якщо заявник призупинить заповнення заявки або вирішить щось у ній змінити, цей код дозволить знову увійти до заповненого формуляра без втрати внесених даних (у такому випадку заявнику потрібно вписати код у відповідному полі й натиснути кнопку «Продовжити»). Якщо заявник хоче перервати заповнення заявки й повернутися до неї пізніше, перед цим у формулярі потрібно натиснути «Зберегти». Після подання заявки з'явиться повідомлення «Формуляр успішно відправлений», а під ним буде виділений синім напис «Wniosek_2015», при натисканні на який заявник може завантажити копію поданої заявки. Підтвердження реєстрації заявки та наданий їй при цьому номер буде відправлено заявнику на вказану адресу електронної пошти. Якщо підтвердження не прийде на електронну пошту, заявнику необхідно звернутися до фонду «Свобода і демократія» (e-mail: oswiata@wid.org.pl).

Відправляючи e-mail на адресу фонду, в назві повідомлення необхідно ввести номер заявки, присвоєний при реєстрації.

Необхідні документи:

- ксерокопія документу, що підтверджує юридичний статус заявника (реєстрації) та осіб, уповноважених його представляти. Відповідність копії оригіналу повинні завірити особи, що її надають (директор школи, член правління);
- додатки, що підтверджують виконання навчальним закладом критеріїв, описаних у другому пункті правил (список учнів, оформлений відповідно до визначеного зразка, розміщеного на сайті www.wid.org.pl).

Отримати додаткову інформацію та завантажити документи можна, натиснувши на посилання <http://wid.org.pl/nabor-wnioskow-2015/>

www.wid.org.pl

Програма «Біло-червоне ABC. Програма підтримки польської освіти в Україні» реалізовується з ініціативи фонду «Свобода і демократія» в рамках конкурсу «Співпраця з Полонією та поляками за кордоном у 2015 р.». Фінансується вона Міністерством закордонних справ Польщі.

Мета програми – підвищення рівня викладання польської мови і знань про Польщу через розвиток польської освіти в Україні й побудову ефективної, довгострокової та прозорої системи підтримки польськомовної освіти, котра повинна враховувати специфічні потреби поляків і людей польського походження та допомогти їм зберегти національну ідентичність.

Програма передбачає системне фінансування всіх навчальних закладів, де вивчається польська мова, не лише в системі шкільної освіти, але й у позашкільній. Запроваджуватиметься також система субсидування шкіл на основі прозорих критеріїв, спрямованих на підвищення якості викладання польської мови в Україні та впорядкування способу управління навчальними закладами.

У рамках програми заплановано ряд заходів: безпосередню фінансову допомогу для вчителів, обладнання державних та приватних навчальних закладів, які поширюють польську мову, сучасною навчальною й методичною допомогою, урізноманітнення діяльності шкіл інноваційними майстер-класами, конкурсами, олімпіадами та навіть підвезення дітей до шкіл.

Фінансуванню можуть скористатися:

- дошкільні установи;
- школи з польською мовою навчання;
- школи з польськомовними класами;
- школи з вивченням польської мови як іноземної;
- суботньо-недільні школи (zarejestrowani чи niezarejestrowani в українській системі освіти, що працюють при центрах національних меншин, навчальні пункти, що функціонують при польських організаціях, парафіях);
- кафедри польської мови у вищих навчальних закладах України;
- університети третього віку.

Щоб узяти участь у програмі, потрібно відповісти таким критеріям:

- організація, яка хоче отримати фінансування, повинна зареєструватися в базі даних шкіл Осередку розвитку польської освіти за кордоном (ORPEG) на сторінці www.polska-szkola.pl, а також на нашому сайті www.wid.org.pl (портал фонду «Свобода і демократія») протягом 30 днів із дня отримання дотації. Уже зареєстрованим суб'єктам по-

Ocaleni od zapomnienia: Józef Putrycz

Повернуті із забуття: Юзеф Путрич

Kontynuując temat polskich jeńców wojennych polecamy czytelnikom szkic biograficzny o kapralu Wojska Polskiego Józefie Putryczu. Podobnie jak wspomniany przez nas poprzednio Karol Bielakow, w okresie od października 1939 do lipca 1940 r. przebywał on na placówce obozowej nr 11 «Sapożyn» (wieś Sapożyn wieś Sapożyn w rejonie korzeckim w obwodzie rówieńskim).

Józef Putrycz, syn Jana, urodził się w 1907 r. we wsi Skoroda w województwie wileńskim. Wkrótce rodzina: ojciec Józefa – Jan, matka Elżbieta, brat Antoni (który, według relacji Józefa, w 1940 r. przebywał w niewoli radzieckiej na Litwie) i siostra Jadwiga przeprowadzili się do Wilna i mieszkali tam przy ulicy Oficerskiej 4/7. Wiemy, że Józef ukończył siedmioklasową szkołę powszechną i wziął ślub z Marią z domu Stankiewicz.

Na początku września 1939 r. został zmobilizowany do 85 pułku piechoty. 17 września w tymże roku we Lwowie został ranny wskutek eksplozji bomby lotniczej, a 22 września trafił do niewoli radzieckiej.

Od 22 października 1939 r. jako jeńiec wojskowy przebywał w punkcie obozowym «Sapożyn». Jak wcześniej informowaliśmy, polscy jeńcy wojskowi byli angażowani do rekonstrukcji drogi Nowogród Wołyński – Równe – Dubno – Lwów. Większość z nich otwarcie sabotowała prace budowlane, czego nie możemy powiedzieć o Józefie Putryczu, który, według sprawozdań administracji obozowej, wykonywał 100-125 procent normy produkcyjnej.

Polscy jeńcy byli wywożeni także do pracy poza obozem. Sytuacja gospodarcza na terenie USRR, którą mogli podczas takich prac zaobserwować, oddziaływała na nich przynębiająco. Na wiosnę 1940 r. zdunowie obozu «Sapożyn» jeździli do Nowogrodu Wołyńskiego. Wśród nich był też Józef Putrycz. Po tej «wycieczce» Józef nie mógł ukryć swoich wrażeń: «Gdy przekroczyliśmy granicę (byłą granicę radziecko-polską, istniejącą do 17 września 1939 r. – aut.), od razu zauważyliśmy, jak źle tam żyją ludzie, chodzą obdarci, bosi, nawet kury tam są obskubane... Widziałem jednego człowieka niosącego chleb. Gdy go poprosiłem, żeby ten chleb mi sprzedał, odpowiedział: «Sam przez całą noc stałem za chlebem i dostałem tylko jeden bochenek na całą rodzinę». Zdziwiony był także tym, jak prowadzi się gospodarkę radziecką w kolchozach. Był przekonany, że prywatne gospodarstwa rolnicze są bardziej wydajne, niż kolchozy, ponieważ każdy gospodarz starannie uprawia najmniejszy kawałek roli, a ciągniki w kolchozach pozostawiają duże tereny nieprzeorane odłogi». Właśnie to niedbalstwo, według Józefa Putrycza, było przyczyną ubogich urodzajów w kolchozach.

W czasie cotygodniowych „informacji politycznych” odbywała się nieustająca indoktrynacja więźniów. Komendant obozu w Sapożynie systematycznie dostarczał jeńcom gazety «Radziecki głos» i «Pod flagą Lenina», które były wydawane w języku polskim. Zamieszczone w gazetach wiadomości wywoływały ostrą krytykę ze strony Polaków. Urodzony w województwie wileńskim Józef Putrycz nie chciał wierzyć w podawane w prasie informacje o tym, że jego mała ojczyzna stała się częścią ZSRR. Propaganda radziecka, cynicznie okłamywała naród, przekonywała, że w ZSRR panuje dobrobyt i równość wszystkich obywateli, co oburzało Józefa Putrycza. W tym czasie, gdy większość mieszkańców «uwolnionych» terenów cierpiała z powodu niedostatku żywności i braku podstawowych artykułów codziennego użytku, radzieccy funkcjonariusze «rozkoszowali się»

zagrabionymi majątkami. «A jeszcze mówią, że panów u nich nie ma, a samochodami to kto jeździ?» – pytał on swoich współbraci za każdym razem, kiedy obok budowy przejeżdżali radzieccy funkcjonariusze.

Sytuacja gospodarcza w Kraju Rad miała też wpływ na jeńców przebywających w obozach pracy. Po nadejściu zimy do większości placówek obozowych nie dostarczano obuwia i odzieży, wskutek czego często następowało odmrożenie rąk czy nóg. «Miałem jedną koszulę i nosiłem ją przez sześć miesięcy. Trafiłem w niej do niewoli, pracowałem w niej, nie mając nic na zmianę. Ona się na mnie struchlała. Chodziłem i długo upominałem się o wymianę bielizny i niczego nie mogłem dostać. Nasz przełożony nie dbał o nas...» – opowiadał z rozpaczą Józef Putrycz. Jego niezadowolenie z polityki rządu sowieckiego i otwarte krytykowanie administracji obozowej zostały zauważone przez Oddział Specjalny NKWD. 11 lipca 1940 r. jeńiec został zaarrestowany. W czasie dochodzenia śledczego przebywał w więzieniu w mieście Równem.

Wyczerpany ciężką pracą fizyczną przy budowie drogi i długimi przesłuchiwaniem w czasie dochodzenia, w ostatnim przemówieniu na posiedzeniu sądowym, które trwało ponad osiem godzin, Józef Putrycz powiedział: «Ubiegam się o najmniejszą karę. Jestem robotnikiem, przez całe życie pracowałem, a teraz mam powikłania ran. Jeśli co i powiedziałem, to bez złego namysłu». Jednak według decyzji trybunału wojskowego wojsk NKWD w obwodzie wołyńskim z dnia 7 października 1940 r. «za systematyczną agitację jeńców wojskowych przeciw władzom radzieckim w 1940 r.» (art. 54-10 cz. 1 KK URRS) Józef Putrycz został skazany na siedem lat niewoli w obozach pracy. Szalony los kaprala Wojska Polskiego nie jest nam znany.

Zgodnie z postanowieniem Prezydium Rówieńskiego Sądu Obwodowego z dnia 29 marca 1989 r. wyrok trybunału wojskowego został anulowany, postępowanie sądowe zakończono z powodu braku przestępstwa.

Tetiana SAMSONIUK

Продовжуючи тематику польських військовополонених, пропонуємо увазі читачів біографічний нарис про капрала Війська Польського Юзефа Путрича. Як і вже згадуваний нами Кароль Беяков упродовж жовтня 1939 – липня 1940 рр. він перебував у табірному пункті № 11 «Сапожин» (с. Сапожин Корецького району Рівненської області).

оскільки кожен господар дбайливо виорює найменший клатик землі, а колгоспні трактори орють, залишаючи великі ділянки неперораної стерні. Саме така недбалість, на думку Юзефа Путрича, була причиною низької врожайності, притаманної колективним господарствам.

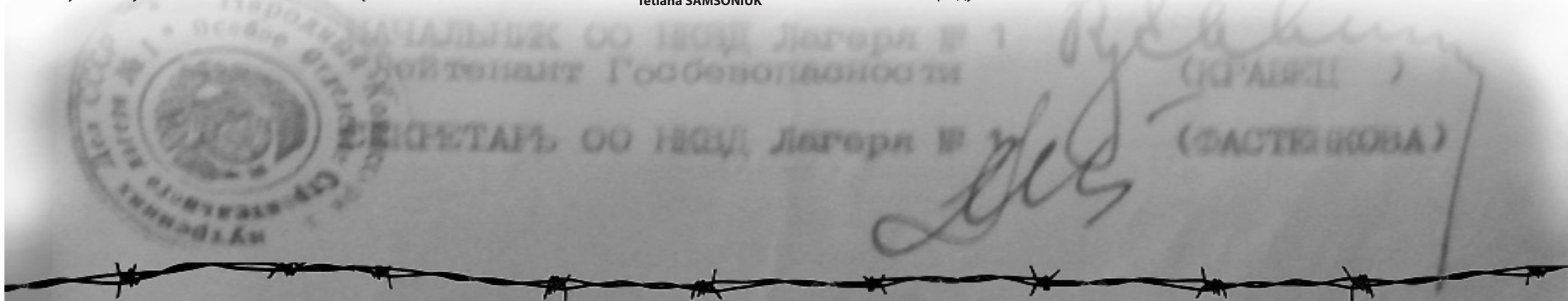
На щотижневих політінформаціях відбувалася ретельна ідеологічна обробка полонених. Комендант Сапожинського табірному пункту систематично приносив бранцям газети «Радянський голос» та «Під прапором Леніна», які видавалися польською мовою. Однак відомості, що містилися в газетах, викликали гостру критику з боку поляків. Уродженець Віленського воєводства Юзеф Путрич відмовлявся вірити газетній публікації про те, що і його мала батьківщина відійшла до складу СРСР. Радянська пропаганда, яка цинічно обманювала народ, стверджуючи про добробут і рівність усіх громадян СРСР, обурювала Юзефа Путрича. У той час, коли більшість мешканців «звільнених» територій потерпали від дефіциту продуктів і промислових груп товарів, радянські функціонери розкошували за рахунок награваного майна. «Ще кажуть, що в них панів немає, а це хто їздить на автомобілях?» – запитував він своїх побратимів щоразу, як повз будівництво проїжджали радянські функціонери.

Економічна ситуація в країні позначилася і на бранцях радянських трудових таборів. Із настанням зими жителі переважної більшості табірних пунктів так і не отримали відповідного взуття та одягу, наслідком чого стали часті випадки обмороження рук і ніг. «Я мав одну сорочку й носив її шість місяців. Мене в ній у полон взяли, в ній я працював, не змінюючи. Вона на мені зотліла. Я ходив і довго просив заміну білизни і ніяк не міг допроситися. Наш бригадир не піклувався про нас...», – констатував у розпачі Юзеф Путрич. Його невдоволення політикою радянської влади та відверта критика ним адміністрації табірному пункту не залишилися поза увагою Особливого відділу НКВС. 11 липня 1940 р. військовополоненого арештували. Під час слідства бранець перебував у в'язниці міста Рівне.

Виснажений важкою фізичною працею на будівництві траси та довготривалими допитами під час слідства, у завершальному слові під час судового засідання, яке тривало понад вісім годин, Юзеф Путрич сказав: «Я прошу найменшу міру покарання. Я сам робітник, усе життя працював, а зараз хворий після поранення. Може, що й казав, то без зла». Проте вироком Військового трибуналу військ НКВС Волинської області від 7 жовтня 1940 р. «за систематичне проведення серед військовополонених антирадянської агітації у 1940 р.» (ст. 54-10 ч. 1 KK URRS) Юзефа Путрича засуджено до семи років позбавлення волі у виправно-трудових таборах. Подальша доля Юзефа Путрича залишається невідомою.

Постановою Президії Рівненського обласного суду від 29 березня 1989 р. вирок Військового трибуналу відмінено, справу припинено через відсутність складу злочину.

Тетяна САМСОНІУК

Na Ukrainie kolejne tablice poświęcone Polakom

Na Ukrainie powstaną kolejne miejsca upamiętniające Polaków. Tablica poświęcona więźniom Twierdzy Kijowskiej została uroczystie odsłonięta w lutym. W czerwcu będzie odsłonięta tablica w b. więzieniu na Zamarstynowie we Lwowie.

Podczas niedawnej uroczystości w Twierdzy Kijowskiej, w obecności ambasadora Polski na Ukrainie, sekretarza Rady Ochrony Pamięci, Walk i Męczeństwa Andrzeja Kunerta oraz przedstawicieli ministerstwa kultury i Polonii odsłonięto tablice poświęcone powstańcom styczniowym.

Po zdławieniu powstania na Kijowszczyźnie w twierdzy uwięziono ponad tysiąc powstańców. Dowódcy oddziałów powstańczych zostali w niej rozstrzelani. Na murze twierdzy umieszczono pamiątkowe tablice z imionami i nazwiskami więźniów.

– Udało nam się zidentyfikować osiemset osób z imienia i nazwiska. Zostały umieszczone na szesnastu pamiątkowych tablicach. To dość wyjątkowa sytuacja. Rzadko kiedy udaje się zidentyfikować tak wielką liczbę osób – zaznacza Kunert w rozmowie z Polską Agencją Prasową.

Upamiętnienie powstańców styczniowych w Twierdzy Kijowskiej jest inicjatywą Fundacji Wolność i Demokracja i zostało sfinansowane z budżetu Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa.

Na uroczyste odsłonięcie czeka tablica poświęcona ośmiuset Polakom i Ukraińcom zamordowanym przez NKWD w więzieniu na Zamarstynowie we Lwowie. Kunert podkreśla, że z jego rozmów z ukraińskimi władzami wynika, że może ono nastąpić w czerwcu.

– Dobrze by było, gdyby na Ukrainie w każdym miejscu, w którym uda nam się odkryć nazwiska ofiar, analogicznie jak w Kijowie i Lwowie je upamiętnić. Ukraina to teren niezwykle niesłychanie doświadczony przez historię. Mamy do czynienia zarówno z ofiarami zbrodni – nazistowskimi, sowieckimi, jak i represji obcych państw nie tylko z XX wieku, ale i wcześniejszego okresu – podkreśla Kunert.

Po wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej w

Tomasz GRODECKI, Polska Agencja Prasowa
Na foto: Andrzej Kunert / PAP, Rafał Guz

czerwcu 1941 r. przed wycofaniem się z miasta NKWD wymordowało więźniów politycznych (Polaków i Ukraińców) z więzień lwowskich m.in. więzienia śledczego NKWD – Zamarstynów; było to co najmniej 7000 osób. Straconych chowano w nieoznakowanych mogiłach na Cmentarzu Zamarstynowskim.

В Україні відкривають меморіальні дошки полякам

В Україні з'являться нові місця увічнення поляків. Меморіальну дошку, присвячену в'язням Київської фортеці, відкрили в лютому. В червні буде відкрито меморіальну дошку в колишній тюрмі на Замарстинові у Львові.

но пам'ятні дошки з іменами та прізвищами ув'язнених.

– Нам вдалося ідентифікувати імена та прізвища 800 осіб. Вони розміщені на шістнадцяти таблицях. Це виняткова ситуація, адже не часто вдається ідентифікувати таку велику кількість людей, – зазначає Анджей Кунерт у розмові з Польською агенцією преси.

Вшанування пам'яті січневих повстанців у Київській фортеці відбулося з ініціативи фонду «Свобода та демократія». Фінансування надала із власного бюджету Рада охорони пам'яті боротьби і мучеництва.

На урочисте відкриття очікує меморіальна дошка, присвячена 800 полякам та українцям, закатованим НКВС у тюрмі на Замарстинові у Львові. Анджей Курнет підкреслює, що з його розмов із українською владою випливає, що ця подія може відбутися в червні.

– Добре було б, щоб на інших територіях України, так само як в Києві та Львові, можна було увічнити прізвища жертв у всіх місцях, де нам вдасться їх відкрити. Україна – це надзвичайна країна, випробувана нелегкою історією. Тут ми маємо справу як із жертвами нацистських та радянських злочинів, так і з постраждалими від репресій інших держав не тільки у XX ст., але й у попередні періоди, – підкреслює Кунерт.

Під час нещодавньої урочистості в Київській фортеці у присутності посла Польщі в Україні, секретаря Ради охорони пам'яті боротьби і мучеництва Андрея Кунерта, представників Міністерства культури та місцевої польської громади було відкрито меморіальні дошки, присвячені учасникам Січневого повстання.

Після придушення повстання на Київщині у фортеці було ув'язнено більше тисячі повстанців. Командирів повстанських загонів розстріляли. На мурі фортеці розміше-

Після початку радянсько-німецької війни у червні 1941 р., перед відступом зі Львова, органи НКВС знищували політичних в'язнів (поляків та українців) у львівських тюрмах. Серед них була тюрма НКВС на Замарстинові. Тут перебувало щонайменше 7 тис. осіб. Страчених хоронили в невідписаних могилах на Замарстинівському цвинтарі.

Томаш ГРОДЕЦЬКИЙ, Польська агенція преси
На фото: Анджей Кунерт / PAP, Rafał Guz

Publikacja wspomnień wojennych Публікація воєнних спогадів

З wykorzystaniem środków pochodzących z Programu Współpraca z Polonią i Polakami za granicą oraz dzięki redakcyjnej pracy naszego kolegi Krzysztofa Wasilewskiego Konsulat Generalny RP w Łucku doprowadził do wydania dzienników zawierających wspomnienia z okresu II wojny światowej mieszkańca Ostroga i uczestnika walk w Karpatach Hennadija Ruja.

Wydanie w formie książkowej wspomnień mieszkańca Ostroga narodowości ukraińskiej, który w sposób obiektywny opisuje trudną rzeczywistość lat II wojny światowej jest wspólnym projektem Konsulatu Generalnego RP w Łucku i Centrum Kulturalno-Oświatowego im. Tadeusza Czackiego. Książka «Dziennik 1943. Dziennik partyzanckiego rajdu 23.01.1944-06.02.1945» stanowi interesujące źródło do badań historycznych nad przebiegiem okupacji niemieckiej i walk na Wołyniu i w Karpatach.

Autor wspomnień był w czasie wojny pracownikiem urzędu rejonowego w Ostrogu, a następnie został wcielony do oddziałów partyzanckich walczących z wycofującymi się Niemcami. Lakoniczne zapiski dają obraz codziennej egzystencji mieszkańców wołyńskich miasteczek i wsi, których ludność cywilna egzystowała pomiędzy armią niemiecką i jej sojusznikami, partyzancką sowiecką, UPA, oraz polskimi oddziałami samoobrony. Cechą charakterystyczną narracji dzienników jest

dystans – autor nie ocenia opisywanych wydarzeń, nie ujawnia swoich odczuć, nie sympatyzuje z żadną ze stron.

Hennadij Ruj po wojnie uczył się w szkole wieczorowej a następnie ukończył wydział prawa na Uniwersytecie Kijowskim. Po studiach wrócił w rodzinne strony i pracował w urzędzie miasta Ostroga na stanowisku konsultanta. Zmarł w 2005 r. w wieku 82 lat. Wojenne zapiski Hennadija Ruja pomogła ocalić od zapomnienia jego żona, Olga:

«W 2015 roku mija 70 lat, od dnia zakończenia II wojny światowej. Pozostaje coraz mniej osób, które były uczestnikami i świadkami walki z wrogiem. I tym bardziej cenimy wspomnienia tych ludzi. Takim uczestnikiem, świadkiem i kronikarzem był mój mąż Hennadij Ruj, syn Stepana, który zostawił dwa dzienniki, jeden rejestruje wydarzenia w rejonie ostrogijskim w 1943 r., a drugi wydarzenia i walkę partyzancką zagonu im. Żaliziaka, którego był członkiem w Karpatach» (ze wstępu).

luck.msz.gov.pl

При використанні коштів із програми «Співпраця з Полонією та поляками за кордоном», а також завдяки редакторській праці нашого колеги Кшиштофа Василевського Генеральне консульство РП у Луцьку видало щоденники мешканця Острога та учасника протистоянь у Карпатах Геннадія Руя зі спогадами про Другу світову війну.

Книжкове видання спогадів українця, жителя Острога, який об'єктивно описує страшну дійсність періоду Другої світової війни, – це спільний проект Генерального консульства РП у Луцьку та Культурно-освітнього центру імені Тадеуша Чацького. Книжка «Щоденник 1943. Щоденник партизанського рейду 23.01.1944-06.02.1945» – цікаве джерело для історичних досліджень періоду німецької окупації та протистоянь на Волині та в Карпатах.

Автор спогадів під час війни був працівником Острозької районної ради, а потім увійшов до партизанських загонів, які воювали з німцями. Лаконічні записки представляють образ щоденного життя мешканців волинських сіл та містечок, який існував між німецькою армією та її союзниками, радянськими партизанами, УПА та польськими підрозділами самооборони. Характерною рисою розповідей, що викладені в щоденниках, є дистанція. Автор не оцінює подій, які він описує, не показує того, що він відчуває, не виражає прихильності до

жодної зі сторін.

Геннадій Руй після війни навчався у вечірній школі, а пізніше закінчив юридичний факультет Київського університету. Після навчання повернувся на рідну землю та працював у Острозькій міській раді на посаді консультанта. Помер у 2005 році у віці 82 років. Воєнні записки Геннадія Руя допомогла повернути із забуття його дружина Ольга. У вступі до книги вона пише:

«У 2015 році минає 70 років із дня закінчення Другої світової війни. Все менше залишається людей, які були учасниками та свідками боротьби з ворогом. І все більше цінуються спогади цих людей. Таким учасником, свідком і літописцем є мій чоловік Руй Геннадій Степанович, який залишив два щоденники: один фіксує події в Острозькому районі в 1943 році, другий – події і боротьбу партизанського загону імені Залізняка, який діяв у Карпатах і партизаном якого він був».

luck.msz.gov.pl

Brzeżański zamek potrzebuje renowacji

Бережанський замок потребує реставрації

Замок в Brzeżanach w obwodzie tarnopolskim zbudował Mikołaj Sieniawski w 1554 roku. Teraz ta jedna z największych obronnych budowli renesansowych potrzebuje renowacji.

Замок у Бережанах, що в Тернопільській області, в 1554 р. збудував Миколай Синявський. Нині ця одна з найвизначніших оборонних споруд епохи Ренесансу потребує реставрації.

Zespół zamkowy Sieniawskich – to zabytek narodowy. Zamek jest własnością państwa i należy do Państwowego Rezerwatu Historyczno-Architektonicznego w mieście Brzeżany.

Wewnątrz zespołu Sieniawskich znajduje się niewielka makietka zamku, która pozwala zobaczyć, jak budowla wyglądała wcześniej. Teraz mury zamku rujują się. O tym, że nie można podchodzić bliżej informują napisy ostrzegawcze. Niektóre okna zamurwane są cegłą.

Zapytaliśmy dyrektora Państwowego Rezerwatu Historyczno-Architektonicznego w Brzeżanach Wasylia Zoryka – kiedy w zamku ostatnio prowadzono prace remontowe i renowacyjne, i ile na to wydano kosztów.

Wasyl Zoryk zaznaczył, że ze względu na brak finansowania obecnie nie prowadzi się prac renowacyjnych zespołu zamkowego Sieniawskich. Jeszcze w 2004 r. Instytut Naukowo-Badawczy «Ukrachidprojektrestawracja» opracował program prac dotyczących odbudowy i adaptacji zamku, a także dokumentację niezbędną do wyeliminowania sytuacji awaryjnych i renowacji poszczególnych części. Dokumentacja, która przewidywałaby całkowitą odbudowę zamku, nie istnieje. W latach 2005–2008 przeprowadzono prace przeciwwawirne, na które wydano 1 mln 530 tys. hrywien.

Dyrektor rezerwatu uważa, że najpierw trzeba odnowić kaplicę Świętej Trójcy, która jest zabytkiem o znaczeniu narodowym. Poinformował, że renowacje wnętrza kaplicy zamku po raz ostatni przeprowadzono jeszcze w XIX wieku – w latach 1876–1878. Inicjatorem był właściciel zamku Stanisław Potocki. Prace wykonano pod kierownictwem profesora Politechniki Lwowskiej Leonarda Marconiego z udziałem artysty i konserwatora Augusta Comte'a. Śmierć właściciela zamku uniemożliwiła ukończenie zaplanowanych prac.

Początkowe prace badawcze na zamku w 1924 r. i nowe próby prac renowacyjnych w

latach 1933–1934 (z inicjatywy pułkownika Stanisława Widackiego) również nie zostały ukończone. W 1970 r. przeprowadzono prace konserwatorskie tylko selektywnie. Projekty renowacyjne w latach 1980 zakończyły się na opracowaniu dokumentacji technicznej.

Ostatnie prace konserwatorskie przeprowadzono w latach 2007–2008 kosztem budżetu państwa. Wtedy odnowiono gzyms, latarnie i kopuły z pozłocenyimi krzyżami na kaplicy Świętej Trójcy. Wydano na to 1 mln 447 tys. hrywien.

Maja GOŁUB

Комплекс замку Синявських – це пам'ятка архітектури національного значення. Замок перебуває в державній власності та знаходиться на балансі Державного історико-архитектурного заповідника в місті Бережани.

Всередині комплексу Синявських – невеликий макет замку, який дозволяє побачити, як споруда виглядала раніше. Нині ж стіни замку обвалюються. Про те, що до них не можна підходити близько, інформують таблички «Обережно, обвали!» Деякі вікна замуровані цеглою.

Ми запитали в директора Державного історико-архитектурного заповідника міста Бе-

режани Василя Зорика, коли в замку востаннє проводили реставраційні та ремонтні роботи, скільки на це було витрачено коштів.

Василь Зорик зазначив, що через відсутність фінансування реставраційні роботи на об'єктах комплексу замку Синявських не відбуваються. Ще у 2004 р. Проектний науково-дослідний інститут «Укрзахідпроектреставрація» розробив програму проведення протиаварійних, науково-дослідних, проектних і виробничих робіт реставрації та адаптації замку, а також проектно-кошторисну документацію на ліквідацію аварійності та реставрацію окремих ділянок. Для повної реставрації замку кошторисної документації немає. У 2005–2008 рр. проводили протиаварійні роботи. На них було витрачено 1 млн 530 тис. грн.

Директор заповідника вважає, що в першу чергу треба реставрувати каплицю Святої Трійці, яка є пам'яткою національного значення. Він надав інформацію про те, що відновлення інтер'єрів замкової каплиці проводили ще в XIX ст. – у 1876–1878 рр. Ініціатором цього був власник замку Станіслав Потоцький. Роботи виконували під керівництвом професора Львівської політехніки Леонарда Марконі за участі художника та реставратора Огюста Конті. Смерть власника замку не дозволила повноцінно завершити заплановані види робіт.

Початкові роботи з вивчення замку в 1924 р. та нові спроби проведення реставраційних робіт у 1933–1934 рр. (ініціатор – полковник Станіслав Відацький) також не мали позитивного завершення. У 1970 р. здійснювали лише вибіркові консерваційні роботи. Реставраційні проекти 1980-х завершилися на рівні розробок технічної документації.

Востаннє реставраційні роботи проводили у 2007–2008 рр. за кошти державного бюджету. Тоді відновили вінцевий карниз, ліхтарі та куполи з позолоченими хрестами каплиці Святої Трійці. На це витратили 1 млн 447 тис. грн.

Мая ГОЛУБ

Народний аматорський театр-студія Луцького районного будинку культури
театр «Гармидер»

драма Лесі Українки

На полі крові

28 лютого о 18:00

Вистава відбудеться за адресою: вул. Ковельська, 56, Луцький районний будинок культури
Квитки можна придбати за адресою: вул. Лесі Українки, «Книжковий пасаж»,
крамниця «Кіт Горошко». Графік роботи: пн-пт – 10:00-19:00, сб-нд – 11:00-16:00
А в день показу вистави за адресою театру із 17:00. Довідка: 099-740-02-76

www.garmyder.org

доєднуйтеся
у соціальних мережах:

Improwizacje i interpretacje «Dakh Daughters»

Імпровізації та інтерпретації від «Dakh Daughters»

Czy mieliście kiedykolwiek okazję być na występie kabaretu? Kijowski zespół muzyczno-teatralny «Dakh Daughters Band» stworzył dla mieszkańców Łucka taką okazję w poniedziałek, 16 lutego. Widowisko odbyło się w Wołyńskim Teatrze Akademickim im. Tarasa Szewczenki.

Nie wypada nazywać wystąpienia «Dakh Daughters» koncertem. Rezygnując z jakichkolwiek ograniczeń, stylów i gatunków, uczestniczki zespołu przedstawiły widzom prawdziwy performance.

«Dakh Daughters» to nowy projekt założyciela teatru «DACH», producenta i reżysera Włada Troickiego, znanego także z założonego przez niego etnokwartetu «DachaBracha». Szereg filmów muzycznych freakowego kabaretu «Dakh Daughters» już zdobyło szaloną popularność w sieciach społecznościowych i na YouTube. Dziewczyny prawie od 10 lat pracują razem w teatrze, a pomysł na założenie tego projektu dojrzał dopiero w 2012 r. na corocznym Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Współczesnej «GOGOLFEST».

Projekt nieprzypadkowo nosi miano «kabaretu freakowego». Kabaret, jak wiemy, jest miejscem rozrywki. Wabi nas niecodzienną atmosferą, mieszaniną nastrojów i uczuć i najczęściej spełnia oczekiwania widzów. Styl kabaretowy jest zauważalny w strojach aktorek, fryzurach, manierach. Nieco egzotyczny dla ukraińskiej przestrzeni muzycznej projekt, wywołuje u odbiorcy skrajne emocje spowodowane różnorodnością form przekazu: od medytacji i kazań po wybuchowe krzyki i humor. Śpiewaczki nie bały się być śmieszne, straszne, seksualne, ponieważ według nich to cechy prawdziwej kobiecej natury.

Ekstrawaganckie i szokujące zachowanie aktorek współbrzmiało z nastrojami widowni. Barwne obrazy i oryginalne wykonanie znanych od dawna utworów zachwyciły publiczność. Program artystyczny był bardzo różnorodny, ponieważ składał się z piosenek, anegdot, dramatów w jednym akcie, tańców. Poważne i komiczne skecze prezentowane między utworami uzupełniały scenariusz i wprowadzały widzów w oczekiwany przez artystki nastrój.

«Dakh Daughters» w swoich kompozycjach wykorzystują teksty J. Brodskiego, T. Szewczenki, Łesi Ukrainki Cz. Bukowskiego, Mychajła Semenka, J. Andruchowycza, S. Żadana. Repertuar zespołu jest skonstruowany w taki sposób, że w różnych występach bierze udział prawie 15 instrumentów muzycznych, wśród których jest tamburyn, kontrabas, harmonijka ustna, marakasy, skrzypce, wiolonczela, akordeon, ksylofon, bębny, gitara, fortepian. Prawdziwą wienieką na torcie było przedstawianie tekstów w różnych dialektach języka ukraińskiego, a także w języku angielskim, francuskim, rosyjskim, niemieckim.

Podczas występu w Łucku zabrzmiała «Hanusia» – ulubiona piosenka licznych fanów. Monolog, oparty na opowieściach starej huculki z rejonu wierchoczińskiego wygłosił Rusłan Haziłowa siedząc na bębnie. Publiczności przedstawiono także niejednoznaczny interpretację «Testamentu» Szewczenki: liryczny patos nagle stał się wybuchowym: «Kiedy umrę, to na wzgórzu wzniesie mi mogiłę». Oryginalne i niespodziewane kolaże dźwiękowe niewątpliwie zaskakiwały obecnych oraz wywoływały różnobarwne emocje, które dało się odczuć się na sali po przeżytym widowisku. Eksperymenty,

Чи доводилося Вам бувати в кабаре? Київський музично-театральний гурт «Dakh Daughters Band» надав лучанам таку можливість у понеділок, 16 лютого. Дійство проходило у приміщенні Волинського академічного театру імені Т. Г. Шевченка.

лі сучасного мистецтва «ГОГОЛЬFEST». Недаремно проект має підназву «Фрік-кабаре». Кабаре, як відомо, є місцем розваг. Воно заманує нас небуденною атмосферою, сумішню настроїв та відчуттів і завжди виправдовує очікування. Стиль кабаре присутній і в одязі актрис, зачісках, манерах. Дещо екзотичний для українського музичного простору проект забезпечує глядачеві полярно різні емоції – від медитацій і проповідей до вибухових криків та гумору. Співачки не боялися бути смішними, страшними, сексуальними. У цьому вони вбачають істинну жіночу натуру.

Екстравагантна й епатажна поведінка актрис знаходила відгос у настроях аудиторії. Яскраві образи та переспівування давно відомих текстів збурювали публіку, змушували захоплюватися такою художньо-розважальною програмою. А програма таки доволі різноманітна, адже складається з пісень, анекдотів, одноактних п'єс, скетчів, танцювальних номерів. Вставні буфонні (буфонадні) трюки чи то серйозного, чи комічного характеру жваво доповнили загальний сценарій і плавновводили присутніх у необхідний артистам настрій.

Щодо музичного й літературного контексту, то «Dakh Daughters» у своїх композиціях використовують тексти Й. Бродського, Т. Шевченка, Лесі Українки, Ч. Буковські, Михайла Семенка, Ю. Андруховича, С. Жадана. Загалом репертуар учасниць побудований таким чином, що у тих чи інших виступах вони задіюють майже 15 різних музичних інструментів, серед яких бубни, контрабас, губна гармоніка, маракаси, скрипка, віолончель, акордеон, синтезатор, барабани, гітара, фортепіано. Своєрідною родзинкою гурту є виконання текстів різними діалектами української мови, а також англійською, французькою, російською, німецькою мовами.

У концертній програмі в Луцьку прозвучала улюблена пісня багатьох фанатів – «Гануся». Монолог, побудований на розповідях старої гуцулки з Верховинського району, озвучувала Руслана Хазіпова, сидючи верхи на барабані. Публіці була представлена неоднозначна інтерпретація Шевченкового «Заповіту»: ліричний пафос раптово переріс у вибухове «Як умру, то поховайте». Оригінальні й зовсім неочікувані саунд-колажі однозначно дивували присутніх, відчувався загальний драйв від пережитого. Експерименти, суміш стилів, пристрастей, мов, темпу не давали можливості «зависнути» в роздумах, а лише нуртували всезагальне збудження глядачів. Звісно, сценарій такого дійства у дівчат є, але разом із тим їхнє вміння гнучко реагувати на публіку та імпровізувати щоразу створюють магію «першого разу», спонтанності, неповторності.

Задоволення від такого дійства, зрозуміло, абсолютно інше, ніж, наприклад, від академічного концерту. Однак режим розваги, коли не потрібно глибоко занурюватися в почутий текст, бо ти вже його знаєш, є абсолютно виправданим.

Ірина ПОЛЕТУХА
Фото: Влад КАРДАШ

mieszania stylów, pasji, języków, tempa – powodowały, iż widzowie cały czas skoncentrowani byli na grze aktorskiej. Mimo stałego scenariusza, artystki za każdym razem na nowo tworzą magię odkrywania, spontaniczności, niepowtarzalności.

I choć widowisko zaprezentowane przez «Dakh Daughters» być może minie się z oczekiwaniami niektórych odbiorców, to taki rodzaj rozrywki, kiedy nie trzeba głęboko się zanurzać w usłyszany tekst, bo już się go zna, jest absolutnie usprawiedliwiony.

Iryna POLETUCHA
Fot. Wład KARDASZ

Із 740 депутатів місцевих рад у Волинській області 540 оповіщено про необхідність пройти медогляд. Із них лише 298 пройшли відповідний огляд. Придатними до служби виявилися 24 депутати, 74 непридатні, 164 скерували на додаткове обстеження.

Z 740 deputowanych miejscowych rad w obwodzie wołyńskim, 540 w ramach akcji mobilizacyjnej zostało skierowanych na badania lekarskie. W szpitalach stało się tylko 298 osób: 24 powołanych nadaje się do służby wojskowej, a w 74 przypadkach orzeczono niezdolność do pełnienia służby, 164 skierowano na dodatkowe badania.

Громадські активісти на Волині організували виготовлення пристроїв, за допомогою яких солдати знешкоджують ворожі розтяжки.

Na Wołyniu działacze społeczni zorganizowali produkcję urządzeń pozwalających na rozbrajanie min.

У Волинській області продовжують збільшуватися показники захворюваності на туберкульоз. У 2013 р. було 700 хворих, у 2014 р. – 713. Ріст захворюваності становить 1,7 %. Найвищі показники – у Турійському та Рожищенському районах.

W obwodzie wołyńskim stale rośnie liczba zachorowań na gruźlicę. W 2013 r. na Wołyniu było 700 chorych, w 2014 – 713. Wzrost zachorowań wynosi 1,7 proc. Najwięcej chorych jest w rejonach turyjskim i rozyszczeńskim.

Фольклорний гурт «Намисто» та колектив «Родинонька» з Ковеля зайняли перше місце на Міжнародному фестивалі фольклорних колективів «Влодава – 2015». На другому місці – ансамбль «Передзвін» із Луцька.

Na Międzynarodowym Przeglądzie Zespołów Folkowych – Włodawa 2015 – zespoły «Namysto» i «Rodynońka» z Kowla zajęły pierwsze miejsce, a «Peredzwini» z Łucka – drugie.

Міста Луцьк та Волноваха підписали Меморандум про співробітництво. Гості з Волновахи поклали квіти на могили бійців колишньої 51-ї окремої механізованої бригади, котрі загинули неподалік цього міста у травні 2014 р.

Łuck i Wołnowacha podpisały memorandum o współpracy. Goście z Wołnowachy złożyli kwiaty na grobach żołnierzy 51. MZmechanizowanej Brygady, którzy zginęli pod tym miastem w maju 2014 r.

STUDIUM EUROPY WSCHODNIEJ UW ogłasza Jubileuszowy XV-ty doroczny konkurs na

STYPENDIA WSCHODNIE

25 stypendiów dla kandydatów z: Europy Wschodniej, Bałkanów, Kaukazu i Azji Środkowej

Stypendia będą przeznaczone na odbycie 2-letnich, magisterskich «Studiów Wschodnich UW» w okresie 2015-2017. Studium gościło dotąd ponad 300 stypendystów tego programu z ponad 25 krajów.

Dwuletnie studia magisterskie, kształcące w 6 specjalizacjach, przygotowują dobrze wykształconych specjalistów «od spraw wschodnich». Studia Wschodnie zostały uroczysto otwarte w 1998 r. przez Premiera RP, Jerzego Buzka. W 2000 r. zostały otwarte Podyplomowe Studia Wschodnie. Od 2012 r. prowadzone są również także 3-letnie Licencjackie Studia Wschodnie.

Studium jest ponadto realizatorem innych programów: Program Stypendialny Rządu RP im. K. Kalinowskiego, Program Stypendialny Rządu RP dla Młodych Naukowców, Nagroda im. Lwa Sapiehy, Nagroda im. Iwana Wyhowskiego, Wschodnia Szkoła Letnia, Wschodnia Szkoła Zimowa, Program Stypendialny im. Lane'a Kirklanda (w Warszawie), Szkoła Polsko-Białoruska, Szkoła Polsko-Rosyjska i Stypendium im. Krzysztofa Skubiszewskiego.

I. KANDYDACI

1. KANDYDACI mogą pochodzić ze wszystkich krajów Europy Wschodniej, Bałkanów, Kaukazu i Azji Środkowej. Dla kandydatów z Rosji, kraju nie będącego oficjalnym beneficjentem programu polskiej współpracy rozwojowej, studia odbywają się na zasadzie odpłatności.

2. PREFEROWANE będą kandydatury osób mogących już wykazać się osiągnięciami naukowymi lub aktywnością organizacyjną, których dotychczasowe działania i osiągnięcia dają szansę wykorzystania zdobytej specjalizacji w ich własnych krajach w różnych dziedzinach życia naukowego lub publicznego.

II. WARUNKI STYPENDIUM

1. STUDIA trwają 2 lata (4 semestry), stypendium będzie wypłacane w roku akademickim przez 9 miesięcy. Po spełnieniu warunków, możliwe będzie przedłużenie stypendium maksymalnie o 1 miesiąc na II roku studiów, zwłaszcza jeśli wymaga tego dokończenie pracy magisterskiej.

2. PROGRAM studiów obejmuje zagadnienia historii i współczesności Europy Środkowo-Wschodniej, Rosji i całego obszaru postkomunistycznego, skupia się na historii, sprawach narodowościowych i politologicznych, ale zawiera także elementy historii sztuki, literatury, kultury, socjologii, geografii, demografii, prawa, ekonomii i in.

Program obejmuje także naukę 1 języka regionalnego.

3. STUDIA prowadzone są w sześciu specjalnościach:

- Europa Wschodnia
- Europa Środkowa
- Bałkany
- Rosja
- Kaukaz
- Azja Środkowa

4. W RAMACH «Studiów Wschodnich» prowadzą zajęcia wykładowcy polscy (kadra Studium Europy Wschodniej) oraz grono wykładowców gościnnych: krajowych i zagranicznych, w tym visiting professor w ramach katedry «Fulbright Distinguished Chair in East European Studies», przy Studium Europy Wschodniej.

5. ZAKRES STYPENDIUM:

a. Zwolnienie z opłat dla cudzoziemców za studia na UW (3 tys. € rocznie),

b. Stypendium socjalne dla stypendystów zagranicznych posiadających dyplomy ukończenia pełnych studiów wyższych (1350 zł/mies.),

c. Kurs języka polskiego (1 lub 2 semestry),

d. Kurs języka regionalnego (4 semestry),

e. Opłata części kosztów objazdu naukowego (na I roku studiów).

6. WARUNKIEM korzystania ze stypendium jest spełnienie wymagań przewidzianych zasadami Stypendium i programem studiów oraz przygotowanie pisemnej końcowej pracy magisterskiej w języku polskim.

7. W RAZIE niespełnienia warunków stypendium, bądź braku postępów w studiach, stypendium może być przerwane.

III. WYMAGANIA

1. UKOŃCZONE pełne studia wyższe II stopnia – magisterskie lub równorzędne (dyplom magistra lub specjalisty), najlepiej humanistyczne; pożądana praca naukowa, bądź doświadczenia organizacyjne i praktyka z zakresu za-interesowań «Studiów Wschodnich».

2. WIEK do 30 lat.

3. Ogólna znajomość problematyki Europy Wschodniej, Europy Środkowej, Rosji, Azji Środkowej i Kaukazu, zwłaszcza okresu XX w. i zagadnień współczesności, szczególnie po II wojnie światowej, a zwłaszcza po 1991 r.

4. POZYTYWNY wynik pisemnego testu wiedzy ogólnej (zakres zagadnień wg pkt.3) oraz rozmowy kwalifikacyjnej (zob. V-3).

5. ZNAJOMOŚĆ języka polskiego oraz języka angielskiego i rosyjskiego na poziomie pozwalającym na rozumienie wykładów i korzystanie z literatury.

IV. DOKUMENTY

1. KOPIA dyplomu ukończenia pełnych studiów wyższych (zob. III-1).

2. Wypełniony dokładnie kwestionariusz kandydata «Studiów Wschodnich» (dostępny na stronie www.studium.uw.edu.pl).

3. ZWIĘZŁY (do 2 stron) – list w języku polskim motywujący ubieganie się o Stypendium, zawierający plany związane z ukończeniem «Studiów Wschodnich» Uniwersytetu Warszawskiego, ze wskazaniem specjalizacji Studiów, którą chciałby kandydat studiować (wg wykazu specjalizacji, zob. II-3).

4. CURRICULUM VITAE (w jęz. angielskim) pisane w porządku od najnowszych wydarzeń, wraz z fotografią.

5. LISTA wszystkich publikacji zawodowych – dla osób

pracujących naukowo lub wykaz prac, osiągnięć, projektów – dla osób spoza nauki.

6. ŚWIADECTWA, egzaminy informujące o ew. znajomości języka polskiego.

7. EWENTUALNIE inne dane, dokumenty lub informacje mogące – zdaniem kandydata – pomóc komisji we właściwej ocenie jego kandydatury.

V. APLIKACJE

1. KOMPLET dokumentów należy nadesłać e-mailem najdalej do 15 marca 2015 r. na adres stypendia.studium@uw.edu.pl

2. DO DNIA 15 kwietnia 2015 r. Komisja Kwalifikacyjna Studium Europy Wschodniej rozstrzygnie I etap konkursu i wyznaczy uczestników II-go i III-go etapu Konkursu; obie grupy zostaną niezwłocznie powiadomione o wynikach pocztą elektroniczną.

3. UCZESTNICY kolejnych etapów konkursu: II-go (test pisemny) i III-go (rozmowa kwalifikacyjna) wypełnią dalsze wymagania kwalifikacyjne przed członkami Komisji, bądź jej pełnomocnikami w okresie 1 maja – 15 czerwca 2015 r. Kwalifikacje odbędą się na terenie placówek dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyjątkowych wypadkach w Polsce. Szczegółowy harmonogram zostanie ogłoszony.

4. OSTATECZNE decyzje na podstawie wyników kwalifikacji Komisja podejmie do 1 lipca 2015 r. i ogłosi listę zakwalifikowanych stypendystów XIV-go Konkursu Stypendialnego «Studiów Wschodnich».

5. Kandydaci ze słabszą znajomością języka polskiego, którzy wszakże osiągną na egzaminie b. dobre wyniki merytoryczne – będą mieli obowiązek samodzielnej nauki języka jako zakwalifikowani warunkowo. Zostaną następnie zaproszeni na egzamin poprawkowy na początku września.

VI. STUDIA

1. ZAJECIA studiów rozpoczną się 1 września 2015 r. kursem adaptacyjnym do «Studiów Wschodnich» UW.

2. STYPENDYŚCI zagraniczni będą korzystać z przerw, ferii i wakacji, jak studenci polscy.

3. STYPENDYSTA, który wypełni wszystkie wymagania programowe, zaliczy poszczególne semestry oraz przedstawi i obroni pracę końcową - otrzyma dyplom ukończenia 2-letnich, uzupełniających, magisterskich «Studiów Wschodnich» Uniwersytetu Warszawskiego.

4. DYPLOM ów jest pełnoprawnym dokumentem ukończenia studiów wyższych w Polsce, uznawanym według właściwych przepisów w innych krajach Unii Europejskiej.

English version please see on our web-site: www.studium.uw.edu.pl

Projekt jest współfinansowany w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych w 2015 r.

Прохання про допомогу

Військова частина А 1446 (Рівненський військовий госпіталь), медичний лікувальний заклад Міністерства оборони України на 200 ліжок, у якому на лікуванні та реабілітації знаходяться військовослужбовці, котрі брали участь у бойових діях АТО на сході України, просить усіх, хто може, допомогти лікарськими засобами.

Потрібні такі препарати:

Кровозупинні: амінокапронова кислота, етамзілат натрію.
Плазмозамінні: розчин натрію хлориду.
Психотропні, нейрорепетики: аміназин, галоперидол.
Седативні: флорисед, настойка пустирника, седавіт, барбо-вал, корвалол.
Антидепресанти: гідазепам, мексиприм, мелітор.
Анальгетики: анальгін ампули, ібупрофен, імет, дімексид, ді-клофенак мазь.

Протикашлеві, відхаркувальні: мукалтин, таблетки від кашлю, септефрил.
Протигрипозні: амізон, фармацитрон, колдрекс, назол краплі, назалонг спреї.
Протиастматичні: беродуал, беклазон, сальбутамол.
Антигістамінні: лоратадин, діазолін, цетрин, кларитин.
Протигеморойні: анузол свічки, гепатромбін мазь.
Речовини, які діють на мозковий кровообіг: пірацетам, омарон.
Речовини, які діють на нервову систему: катрен, пентоксифілін, фезам.

Благодійну допомогу можна надати ліками, готівкою (внести в касу військової частини) або перераховувати кошти на реквізити військової частини А 1446.

Одержувач: Військова частина А 1446
Код ЄДРПОУ: 07722570
Банк: ГУДКСУ у Рівненській області
Код банку МФО: 833017
Реєстраційні рахунки: 31256302215560

Pracować aby przetrwać

W obwodzie wołyńskim mieszka 281 tys. 641 osób w wieku emerytalnym. Średnia emerytura wynosi 1 392 hrn 83 kop., a to oznacza, biorąc pod uwagę obecny kurs walut na Ukrainie, mniej niż 50 dolarów lub mniej niż 200 złotych.

O tym jak można przetrwać za «emerytalne pieniądze» i o ewentualnym podniesieniu wieku emerytalnego rozmawialiśmy z seniorami, których spotkaliśmy na Placu Teatralnym w Łucku. Większość naszych współrozmówców nie jest zadowolona z wysokości swojej emerytury. Jedna z emerytek po udzieleniu wywiadu nawet się rozplakała, ponieważ takich ograniczonych zasobów nie starczy nawet na rzeczy podstawowe, a chciałoby się jej także pomagać innym.

74-letni pan Hryhorij opowiedział, że ratują go subsydia, bo największe koszty należy zapłacić za usługi komunalne. Jego emerytura wynosi 1 029 hrn. Uważa, że emerytury powinny być wyższe. Ponad 34 lata pracował jako ślusarz w fabryce samochodów w Łucku. Teraz musi dodatkowo szukać pracy, bo nie da się przetrwać za takie pieniądze. Aby trochę dorobić, Hryhorij zbiera butelki. Patrząc na jego stary, poszarpany płaszcz, rozumiem, że o nowym ubraniu może tylko marzyć.

Hryhorij powiedział, że zaczynał kiedyś pracować w kolchozie na Wołyniu. Pracował ciężko budując obory dla krów. Wspomina, że w kolchozie nie zawsze wypłacało się pieniądze, często natomiast wydawało się zboże lub worek ziemniaków. Następnie został powołany do wojska. Potem pracował w fabryce przy ulicy Rówieńskiej w Łucku.

W ciągu całej naszej rozmowy Hryhorij często używał wyrazu «niesprawiedliwość». Mówił, że stracił wiarę. Według niego, ludzie w wieku emerytalnym mogą pracować póty, póki pozwala im zdrowie.

«Państwo to są ludzie, a ludzie są różni. Trzeba być dobrze prawne obeznanym, aby siebie obronić» – podsumował pan Hryhorij.

82-letnia pani Inna Kowalska przez 36 lat pracowała jako ekonomistka. Otrzymuje 1 204 hrn emerytury. Pani Inna uważa, że państwo powinno zadbać o seniorów i młodzież.

«Ze względu na mój staż pracy uważam, że emerytura powinna być wyższa. Podniesienie wieku emerytalnego to zły pomysł, bo młodzież nie będzie miała gdzie pracować. Z drugiej jednak strony, jeśli emeryt jest zatrudniony, to jest dobrze, bo nie siedzi zamknięty w czterech ścianach» – zauważa pani Inna.

63-letni Mychajło Filoniuk przez prawie 40 lat pracował w dwóch fabrykach. Wysokość jego emerytury wynosi 1 639 hrn.

«Jeśli jest dobra praca i wynagrodzenie, to można pracować. Również dorabiam, bo teraz bez tego się nie da» – mówi pan Mykoła.

Emerytura 76-letniej pani Walentyny, która przez 51 lat była pracownikiem medycznym w Wołyńskim Szpitalu Obwodowym, wynosi 1 048 hrn.

«Na emeryturę odeszłam w wieku 69 lat. Nikt mnie nie zmuszał do porzucenia pracy, poszłam sama, bo już odpracowałam swoje. Jeśli zdrowie na to pozwala, lepiej pracować. Podniesienie wieku emerytalnego uważam za zjawisko negatywne. Teraz mało kto z ludzi ma mocne zdrowie. Wpływa na to zanieczyszczenie środowiska a także artykuły spożywcze złej jakości» – mówi pani Walentyna.

«Jeśli brakuje pracowników, niech emeryci pracują. Ale kto już nie może pracować, niech odejdzie na emeryturę. Nasz kraj powinien brać

przykład z Europy. Tam emerytury są wyższe» – uważa 78-letni emeryt pan Jewhen.

Według niego, w Radzie Najwyższej Ukrainy nie trzeba zmieniać posłów w wieku emerytalnym, jeśli oni są mądrzy i dobrze pracują, a zwalniać trzeba tych, którzy nic nie robią.

«Pracować aby przetrwać» – mówili ci, którzy otrzymują emeryturę trochę wyższą niż 1 tys. hrn. Emeryci mający dzieci i wnuki mówią, że pomagają im rodzina. Temu, u kogo rodziny nie ma, jest trudno.

Jak poinformowała zastępcę kierownika Łuckiego Zarządu Funduszu Emerytalnego Ukrainy Ludmiła Niniczuk, według danych na styczeń 2015 r. w Łucku mieszka 51 319 emerytów, a średnia emerytura wynosi 1 468 hrn 72 kop. W poprzednim roku była ona trochę niższa – 1 410 hrn 56 kop.

Według danych z 1 stycznia 2015 r., w Łucku 4 448 emerytów otrzymuje emeryturę do 1 000 hrn. Od 1 000 do 1 500 hrn otrzymują 32 882 osoby. Ponad 1 500 hrn wypłaca się 13 989 emerytom.

W obwodzie wołyńskim jest 281 tys. 641 emerytów, w tym 46 tys. 878 emerytów nadal pracuje. Średnia emerytura wynosi 1 392 hrn 83 kop. Wiek 43 emerytów na Wołyniu to ponad 100 lat. Dostają średnio 1 395 hrn 61 kop. – poinformował nas o tym kierownik Głównego Zarządu Funduszu Emerytalnego Ukrainy w Obwodzie Wołyńskim - Petro Filipczuk.

Specjalne emerytury w obwodzie otrzymuje około 4 tys. emerytów. W zeszłym roku takich emerytów było łącznie 53. Wysokość ich emerytury wynosiła ponad 10 tys. hrn. Minimalna emerytura to 949 hrn. Taką sumę otrzymuje 15 tys. 333 emerytów mieszkających w obwodzie. Większość emerytów, 249 tys. 986 osób, otrzymuje emeryturę 1 391 hrn. Ta kwota przekracza minimum socjalne na Ukrainie, jednak stały wzrost cen stawia ludzi w starszym wieku na krawędzi przetrwania.

Maja GOŁUB

Працювати, щоб вижити

У Волинській області проживає 281 тис. 641 особа пенсійного віку. Середня пенсія складає 1 392 грн 83 коп., тобто, з огляду на курс валют в Україні, її розмір становить менше 50 дол або ж менше 200 злотих.

ного віку – це погано, бо молоді не буде, де працювати. Однак, якщо пенсіонер працює, то це добре, бо він не сидить у чотирьох стінах», – зазначає вона.

63-річний Михайло Філонюк має стаж роботи майже 40 років. Працював на двох заводах. Розмір його пенсії – 1 639 грн.

«Якщо добра робота й зарплата, то можна працювати. Але я ще підпрацьовую, бо зараз без цього не виживеш», – зазначає пан Микола.

76-річна Валентина Миколаївна, яка 51 рік була медпрацівником у Волинській обласній лікарні, отримує пенсію 1 048 грн.

«На пенсію я пішла в 69 років. Мене ніхто не просив іти з роботи, але я пішла сама, бо відпрацювала вже своє. Якщо ще здоров'я є, то краще працювати. До підвищення пенсійного віку ставлюсь негативно. Зараз не у всіх людей міцне здоров'я. На нього впливають, наприклад, погана екологія чи неякісні продукти», – зазначає Валентина Миколаївна.

«Якщо треба робочі руки, то нехай пенсіонери працюють. А хто не може, то нехай іде на пенсію. Нашій країні треба брати приклад із Європи. Там пенсії вищі», – вважає 78-річний пенсіонер Євген Дмитрович.

На його думку, у Верховній Раді України депутатів пенсійного віку не треба замінювати, якщо вони розумні й добре працюють, а тих, хто нічого не робить, потрібно виганяти.

«Працювати, щоб вижити», – довелося чути від осіб, які отримують пенсію трохи більшу 1 тис. грн. Пенсіонери, які мають дітей та внуків, розповідають, що їм допомагають рідні. Тим, у кого нема родини, дуже складно.

Як повідомила заступник керівника управління пенсійного фонду України у Луцьку Людмила Ніничук, станом на січень 2015 р. в Луцьку проживають 51 319 пенсіонерів, а середня пенсія становить 1 468 грн 72 коп. У минулому році вона була трохи меншою – 1 410 грн 56 коп.

Станом на 1 січня 2015 р. у Луцьку 4 448 пенсіонерів отримують пенсію розміром до 1 000 грн. Від 1 000 до 1 500 грн отримують 32 882 особи. Ponad 1 500 грн – 13 989 пенсіонерів.

У Волинській області – 281 тис. 641 пенсіонер, серед них 46 тис. 878 пенсіонерів продовжують працювати. Середня пенсія складає 1 392 грн 83 коп. Вік 43 пенсіонерів на Волині становить більше 100 років. Середній розмір їхньої пенсії – 1 395 грн 61 коп. Про це розповів керівник головного управління пенсійного фонду України у Волинській області Петро Філіпчук.

Спеціальні пенсії в області отримують близько 4 тис. пенсіонерів. У минулому році таких пенсіонерів було всього 53. Розмір їхньої пенсії становив більше 10 тис. грн. Мінімальна пенсія складає 949 грн. Таку суму отримують 15 тис. 333 пенсіонери області. Основна кількість пенсіонерів, 249 тис. 986 осіб, отримує пенсію розміром 1 391 грн. Ця сума перевищує прожитковий мінімум, встановлений в Україні, проте невпинне зростання цін ставить людей похилого віку на межу виживання.

Мая ГОЛУБ

Оgłoszenie

W związku z dużym zainteresowaniem umówieniem się na rozmowę z konsulem osób ubiegających się o wydanie Karty Polaka podjęliśmy decyzję o przyznaniu dodatkowych miejsc rejestracji na marzec.

Szczegóły dostępne na stronie www.e-konsulat.gov.pl.

Konsulat Generalny RP w Łucku

Оголошення

У зв'язку з великим зацікавленням записами на розмову з консулом із боку осіб, котрі хочуть отримати Карту поляка, ми прийняли рішення про надання додаткових місць для реєстрації на березень.

Деталі на сайті www.e-konsulat.gov.pl.

Генеральне консульство РП у Луцьку

Cud

To, co się przydarzyło Janinie Kołkiewicz z województwa lubelskiego, jest zjawiskiem niecodziennym i trudno je wytłumaczyć lekarzom.

Повсезначно мовимо «чудów nie ma!» Czy istotnie? Wszak, aby uznać kogoś świętym, trwa długi proces beatyfikacyjny, prowadzący przez komisję watykańską. Proces zazwyczaj trwający latami i musi być stwierdzony cud z udziałem osoby beatyfikowanej albo gdy mamy do czynienia z męczeńską śmiercią, jak to będzie prawdopodobnie w odniesieniu do księdza Jerzego Popiełuszki, bestialsko zamordowanego przez Służbę Bezpieczeństwa. Papież Jan Paweł II został kanonizowany na świętego, bo uznano za cud, przy jego udziale, niezwykle uzdrowienie Siostry Zakonnej we Francji, która była bardzo chora na zaawansowane stwardnienie rozsiane i nie mogła samodzielnie chodzić nawet do stołówki na posiłki. Musiała ją prowadzić druga osoba. Francuska Siostra Zakonna nie mogła pisać listów, a jeśli usiłowała, to kreśliła literę koślawą, wręcz nie rozumiała. Gdy lekarze nie dawali żadnych złudzeń, co do jej dalszego losu, zrozpaczona poprosiła o pomoc Papieża Jana Pawła II. Prosiła o litość nad nią, o modlitwę do Pana Boga słowem o wstawiennictwo w jej sprawie. Jan Paweł II nie odmówił. Żarliwie modlił się o powrót Siostry Zakonnej do zdrowia.

I oto pewnej nocy stał się cud! Siostra napisała list samodzielnie, stawiając równe, ładne zdania. Następnie samodzielnie zeszła z piętra na parter do stołówki na śniadanie. Zrozumiała, że ku «osłupieniu» Siostry Przełożonej i wszystkich siostr – jej koleżanek. O nieuleczalnej chorobie, w jednej chwili, niemal zapomniiała.

Komisja Beatyfikacyjna nie miała złudzeń, zwłaszcza po kolejnej konsultacji z lekarzami. To był cud, za sprawą Papieża Jana Pawła II. I Papież Franciszek, na wniosek 2014 roku, mógł ogłosić Papieża Polaka, Świętym.

Ale oto mamy obecnie, inne «nadzwyczajne» zdarzenie. W dniu 6 listopada 2014 roku, tak jak codziennie, w Ostrowie Lubelskim, do mieszkania 91-letniej staruszki Janiny Kołkiewicz, a więc swej podopiecznej, przyszedł Tadeusz Kołkiewicz, członek rodziny, aby świadczyć jej swą codzienną pomoc. Ale staruszka nie dawała

znaku życia. Brak oddechu, pulsu, oczy zaszkłone – słowem wszystkie typowe objawy śmierci. «Czy to możliwe? – pomyślał. I po chwili, sam sobie odpowiedział: «Oczywiście, że możliwe. Przecież staruszka ma 91 lat». Pani Janina urodziła się 24 maja 1923 roku.

Wezwano lekarkę, opiekującą się panią Kołkiewicz. Potwierdziła przypuszczenia pana Tadeusza – pani Janina nie żyje. Wydała zaświadczenie o zgonie pacjentki, a Urząd Stanu Cywilnego skreślił ją z listy osób żyjących. Po kilkunastu godzinach ciałem zajęło się Przedsiębiorstwo Pogrzebowe.

I oto kolejny szok. Worek, w którym znajdowało się ciało Janiny Kołkiewicz, poruszył się. Otwarto worek i okazało się, że Pani Janina żyje. Natychmiast wezwano lekarkę, która orzekła jej zgon. Wiadomość tę przyjęła jako niesmaczny żart, ale przyjechała do «zmarłej». Omal; nie zemdlą. Istotnie, staruszka żyje.

Następnie wystąpił nowy problem. Jest na liście zmarłych, a nie ma jej wśród żyjących. Aby przywrócić ją do osób żyjących, trzeba to przeprowadzić przez sąd. I sprawa sądowa była. «Zmarła» wróciła na listę ludzi żywych.

Rozmawiałem z tymi, którzy odwiedzili staruszkę w połowie lutego 2015 roku. Pani Janina chodzi, rozmawia z odwiedzającymi ją. Żyje! Tamtego epizodu nie pamięta, mówi, że po prostu spała. A za parę miesięcy pani Kołkiewicz skończy już 92 lata.

Nasuwa się pytanie, czy to jest cud? Odpowiedzi twierdzącej nikt dać nie może, to zbyt odpowiedzialne, ale na pewno jest to zjawisko niecodzienne i trudno je wytłumaczyć lekarzom, a co mówić w odniesieniu do «zwykłych śmiertelników»? Szczęście, że w końcowym etapie, zjawisko korzystne dla staruszki, prawie 92-letniej Janiny Kołkiewicz z Ostrowa Lubelskiego w województwie lubelskim.

Adam TOMANEK

Диво

Те, що сталося з Яніною Колкевич із Люблінського воєводства, – неординарне явище, яке важко пояснити лікарям.

Загалом говоримо: «Чудес немає!» Чи це так? Знаємо, що щоб визнати когось святым, комісія з Ватикану проводить довгий процес беатифікації. Процес зазвичай триває роками. Щоб він завершився позитивно, потрібно підтвердити, що за участю беатифікованої особи відбулося диво. Беатифікація відбувається також, якщо маємо справу з мученицькою смертю, як це було у випадку з ксьондзом Єжи Попелушко, якого по-звірськи вбила Служба безпеки. Папа Ян Павло II був зарахований до лику святих, оскільки підтверджено не-звичайне цілення ним монахині у Франції, котра серйозно хворіла на розсіяний склероз і не могла самостійно ходити навіть у їдальню. Їй мусила допомагати стороння особа. Французька монахиня не могла писати листів, а якщо намагалася це робити, то їй вдавалося зобразити криві літери, які не можна було зрозуміти. Коли лікарі не давали їй жодних надій щодо майбутнього, то вона, вже зневірена, попросила допомоги в Папи Яна Павла II. Благала змилоститися над нею і звернутися з молитвою до Бога з проханням про її спасіння. Ян Павло II не відмовив. Він молився про одужання монахині.

І однієї ночі сталося диво! Монахиня самостійно написала лист, рівно виводячи літери. Згодом самотужки спустилася на перший поверх у їдальню на сніданок. Звичайно, що за цим приголомшено спостерігали ігуменя та всі монахині. Про невиліковну хворобу вона в одну мить практично забула.

Беатифікаційна комісія не мала сумнівів, особливо після чергових консультацій із лікарями. Це було диво, яке вчинив Папа Ян Павло II. Папа Франциск навесні 2014 р. зміг оголосити польського Папу Святым.

А нещодавно сталася інша надзвичайна подія. 6 листопада 2014 р. в Острові Люблінському до помешкання 91-річної жінки Яніни Колкевич увійшов її родич Тадеуш Колкевич, щоб надати їй допомогу, як це робив щодня. Проте жінка не подавала ознак життя. Не дихала, в

неї був відсутній пульс, тобто були виражені всі типові прояви смерті. «Чи це можливо?» – подумав чоловік. І через мить сам собі відповів: «Звичайно, що можливо. Адже жінці 91 рік». Пані Яніна народилася 24 травня 1923 р.

Тадеуш Колкевич викликав лікарку, котра оглянула Яніну Колкевич. Вона підтвердила припущення pana Тадеуша, що пані Яніна померла, видала свідоцтво про смерть пацієнтки, а відділ цивільної реєстрації викреслив її зі списку живих осіб. Через кільканадцять годин тіло забрали представники похоронної служби.

І черговий шок. Мішок, у якому знаходилося тіло Яніни Колкевич, почав рухатися. Його відкрили, і виявилось, що пані Яніна жива. Одразу викликали лікарку, котра констатувала її смерть. Таке повідомлення вона сприйняла як невдалий жарт, проте навідалася до «померлої». Ледь не втратила свідомості. Дійсно, жінка жива.

Згодом з'явилася інша проблема. Яніна Колкевич вважається померлою, і її немає в списку живих осіб. Щоб повернути її до живих – необхідно пройти через суд. І судове засідання відбулося. «Померла» повернулася до списку живих.

Я розмовляв із тими, хто відвідав жінку в середині лютого 2015 р. Пані Яніна ходить, розмовляє з тими, хто до неї завітав. Живе! Того епізоду не пам'ятає, говорить, що просто спала. А через кілька місяців пані Колкевич виповниться 92 роки.

Напрошується запитання, чи це диво? Ствердної відповіді ніхто дати не може, оскільки це надзвичайно відповідальна справа. Проте це явище неординарне, і лікарям його важко пояснити, а що вже говорити про «звичайних смертних»? Приємно, що для майже 92-річної Яніни Колкевич із Острова Люблінського з Люблінського воєводства ця історія закінчилася добре.

Адам ТОМАНЕК

Polski film zdobył Oscara

Dramat psychologiczny «Ida» w reżyserii Pawła Pawlikowskiego uhonorowany został w kategorii «Najlepszy film nieanglojęzyczny» podczas 87. gali rozdania nagród amerykańskiej Akademii Filmowej.

W rywalizacji o złotą statuetkę film Pawlikowskiego pokonał w swojej kategorii: rosyjskiego «Lewiatana» w reż. Andrieja Zwiagincewa, argentyńskie «Dzikie historie» w reż. Damiana Szifrona, mauretańskie «Timbuktu» w reż. Abderrahmane Sissako oraz estońsko-gruzińskie «Mandarynki» w reż. Zazy Urushadzego.

«Ida», do której zdjęcia kręceno m.in. w Łodzi, jest wspólną produkcją Polski i Danii. Produkcję dofinansowały m.in. Polski Instytut Sztuki Filmowej i Duński Instytut Filmowy. Akcja filmu toczy się na początku lat 60. XX wieku. Anna, sierota wychowana w zakonie (w tej roli debiutująca Agata Trzebuchowska) przed złożeniem ślubów poznaje Wandę Gruz (Agata Kulesza), swoją jedyną krewną. Od Wandy, która jest jej ciotką, dziewczyna dowiaduje się, że jest Żydówką i że naprawdę nie nazywa się Anna, lecz Ida Lebenstein. Poznaje następnie tragiczną historię swoich rodziców, zamordowanych podczas wojny.

Polskie produkcje zostały nominowane do nagród aż w pięciu kategoriach. Do Oscarów pretendowały także «Joanna» w reżyserii Feliksa Falka i «Nasza Kłątwa» Tomasza Śliwińskiego.

«Ida» Pawła Pawlikowskiego jest pierwszą polską produkcją, która otrzymała Oscara w kategorii Najlepszy Film Nieanglojęzyczny.

W poprzednich latach aż 9 polskich produkcji było nominowanych do nagrody Amerykańskiej Akademii Filmowej w tej kategorii: współfinansowane przez PISF «W ciemności» Agnieszki Holland (2011) i «Katyń» Andrzeja Wajdy (2007) oraz «Człowiek z żelaza»

(1981), «Panny z Wilka» (1979) Andrzeja Wajdy, «Noce i dnie» (1975) Jerzego Antczaka, «Ziemia obiecana» (1975) Andrzeja Wajdy, «Potop» (1974) Jerzego Hoffmana, «Faraon» (1965) Jerzego Kawalerowicza oraz «Nóż w wodzie» (1963) Romana Polańskiego.

Na podstawie www.polskieradio.pl, www.wpolityce.pl

Польський фільм отримав «Оскара»

Психологічна драма «Іда» режисера Павла Павліковського на 87-ій церемонії вручення премій Американської кіноакадемії була нагороджена в номінації «Найкращий фільм іноземною мовою».

У боротьбі за золоту статуетку фільм Павліковського переміг у своїй номінації російський «Левіафан» режисера Андрія Звягінцева, аргентинський «Дикі історії» Даміана Шифрона, мавританський «Тімбукту» Абдеррахмана Сисако й естонсько-грузинський «Мандарини» Заза Урушадзе.

«Іду» знімали в Лодзі. Це спільний проект Польщі та Данії. Кошти на фільм надали, зокре-

ма, Польський інститут кіномистецтва та Данський інститут кіно.

Дія фільму відбувається на початку 60-х рр. Анна, сирота, яка виховувалася у монастирі (в цій ролі дебютувала Агата Требуховська), перед складанням обітниць зустрічає свою єдину родичку Ванду Груз (Агата Кулеша). Від Ванди, яка є її тіткою, дівчина довідується, що вона єврейка та що справжнє її ім'я не Анна, а Іда Лібенштейн. Пізніше вона дізнається про трагічну історію своїх батьків, яких убили під час війни.

Польські фільми були номіновані на «Оскар» аж у п'ять категорій. Претендентами стали також документальні стрічки «Йоанна» режисера Фелікса Фалька та «Наша клятва» Томаша Слівінського.

«Іда» Павла Павліковського – це перший польський фільм, який отримав премію Американської кіноакадемії як найкращий фільм іноземною мовою.

У попередні роки 9 польських фільмів були номіновані на премію кіноакадемії в цій категорії: дофінансовані Польським інститутом кінематографії стрічки «У темряві / W ciemności» Агнешки Холланд (2011), «Катинь / Katyń» Анджея Вайди (2007) та «Людина з заліза / Człowiek z żelaza» (1981), «Панни з Вілька / Panny z Wilka» (1979) Анджея Вайди, «Ночі і дні / Noce i dnie» (1975) Єжи Антчак, «Земля обітована / Ziemia obiecana» (1975) Анджея Вайди, «Потоп / Potop» (1974) Єжи Хофмана, «Фараон / Faraon» (1965) Єжи Кавалеровича, а також «Ніж у воді / Nóż w wodzie» (1963) Романа Поланського.

За матеріалами www.polskieradio.pl, www.wpolityce.pl

Informacje Lubelskie

■ Na północy województwa lubelskiego trwa intensywna modernizacja kolei, aby w niedalekiej przyszłości pociągi na kolejowej trasie Siedlce – Międzyrzec Podlaski, do granicy Polski z Białorusią, mogły jechać z szybkością 160 km na godzinę. Inwestycja obejmuje modernizację 9 peronów, 4 wiaduktów, 6 nastawni, 30 przejazdów, dwóch przejść i kładki dla pieszych. Na stacjach w Siedlcach, Łukowie i Międzyrzeczu Podlaskim prace zaawansowane są w 70 procentach, przy czym najważniejsze już wykonano. Ruch kolejowy odbywa się normalnie, przy czym pociągi jeżdżą oczywiście wolniej niż się zamierza. Na stacjach wykonano wysokie, wygodne perony, windy oraz lepszy system nagłośnienia. W Łukowie można już korzystać z dwóch nowych peronów, w Międzyrzeczu Podlaskim do użytku podróżnych oddano przejście podziemne dla pieszych i nowe windy dla osób niepełnosprawnych. Na wszystkie inwestycje przeznaczono pół miliarda złotych przy znacznym wsparciu Unii Europejskiej. Przypuszcza się, że na tej trasie pociągi będą mogły «mknąć» ze wspomnianą szybkością 160 km na godzinę, za parę lat.

■ Od początku roku, podczas egzaminu praktycznego na prawo jazdy, trzeba się wykazać także znajomością zasad tzw. ekof jazdy. Chodzi m.in. o hamowanie silnikiem czy zmianą biegów dostosowując je, do szybkości jazdy. Jazda powinna być również oszczędna, by spalać jak najmniej paliwa. Okazuje się, że wbrew pozorom, nie jest to takie proste i w styczniu, według danych Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego, co dziesiąty kursant w Lubelskiem «oblewał» egzamin, właśnie z powodu złej ekof jazdy. Przy okazji podaje, że w styczniu w Lubelskiem, przy pierwszym «podejściu» egzamin zdawało 31% kursantów.

■ Nowotwory złośliwe «dziesiątkują» ludzkość całego świata. Polska służba zdrowia, a zatem i lubelska, postanowiła w miarę swych możliwości, lepiej przeciwstawić się tej strasznej chorobie. Wiadomo, że szybkie wykrycie i rozpoczęcie leczenia nowotworu złośliwego, znacznie zwiększa szansę uratowania choremu życia, natomiast późnione leczenie, to raczej pewna śmierć. Dlatego też od początku tego roku, mówimy o szerokiej terapii onkologicznej. Polega ona na tym, że pacjent zgłasza się do swego lekarza rodzinnego, który bada chorego i wystawia mu kartę diagnostyki i leczenia onkologicznego (kartę DİLO). Z kartą DİLO pacjent udaje się do lekarza – specjalisty, który zazwyczaj kieruje chorego do leczenia szpitalnego. Świadczenia są bezpłatne, a praktyka wykazuje, że wiele osób właśnie dzięki wczesnemu i szybkiemu leczeniu «wyszło» z opresji i żyje.

■ Od kilku miesięcy poszukiwano nabywcy Zabytkowego Pałacu Potockich w Radzeniu Podlaskim. Chętni byli, ale nie zgadzali się z wyznaczoną za ten obiekt kwotą do zapłaty. W rezultacie radni miejscy podjęli uchwałę przejęcia tego pięknego pałacu. Skarb Państwa przekaze obiekt bezpłatnie, ale pod warunkiem, że będzie on służyć całemu społeczeństwu. Postanowiono zatem, że pałac powiększy się o miejską szkołę muzyczną, do pałacu powróci Archiwum Państwowe, a także Radzyński Ośrodek Kultury. Pałac Potockich w Radzynie Podlaskim, wraz z otaczającym go parkiem, to jedna z najładniejszych XVIII-wiecznych rezydencji miejskich w Europie.

■ Wydział Politologii UMCS w Lublinie, jako drugi w Polsce, po Uniwersytecie Warszawskim, otrzymał uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk społecznych z nauki o mediach. Dzięki temu od nowego roku akademickiego 2015/2016 będzie mogło rozpocząć studia doktoranckie 30 osób – 20 na studiach dziennych i 10 na studiach zaocznych.

■ Ponad półtora miliona Polaków mogło być deportowanych z terenów Rzeczypospolitej, po zajęciu ich, przez Związek Radziecki w 1939 roku. W jedną z niedziel lutego b.r. odbyły się uroczystości upamiętniające liczne ofiary wywózki, które zaczęły się 75 lat temu. Uroczystości pamięci, zorganizował Lubelski Oddział Związku Sybiraków. Po uroczystej mszy św. poświęconej ofiarom tamtej deportacji, liczni Lublinianie przeszli przed Pomnik Matki Sybiraczki przy ulicy Peowików w Lublinie, przed którym złożono wieńce, kwiaty i zapalono znicze. Pierwsza deportacja Polaków z Kresów Wschodnich na Sybir, odbyła się na początku lutego 1940 roku i objęła 220 tysięcy osób. Potem były następne, przy czym wywożono setki tysięcy Polaków.

■ Od października będzie można latać ze Świdnika do Dublina. Loty na «Zieloną Wyspę» rozpoczną się w dniu 25 października i będą dwa razy w tygodniu. Cena biletu w jedną stronę 179 złotych.

■ Nowe, zdecydowanie wyższe mandaty, które wejdą w życie jeszcze w tym roku, zapowiedziało Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Np. mandat za parkowanie w miejscach przeznaczonych dla inwalidów, oczywiście bez zezwolenia, wyniesie 800 zł. Dotąd płaci się o połowę mniej. 100 zł. zapłaci pieszy idący drogą publiczną po zmroku bez elementów odbłaskowych.

■ Chełm wzbogacił się o nowoczesną, super okazałą, Miejską Bibliotekę Publiczną. Przychodzący tu czytelnicy zaznajamiają się ze skomputeryzowanymi katalogami. Mają również okazję zobaczyć bogaty księgozbiór. Jeden z czytelników obliczył, iż na przeczytanie zgromadzonych tu książek, nie wystarczyłoby mu całego życia. Pierwszego dnia, okazała książnicę, dumę Chełma, odwiedziło około tysiąca osób, z których co prawda połowa przyszła tylko z ciekawości, ale druga połowa wypożyczyła książki, wpisując się na listę stałych czytelników.

■ Przed dużą szansą poprawy bytu swoich mieszkańców stoi Celejów w Lubelskiem. Coraz bardziej realne są plany eksploatacji miejscowych wód termalnych, wód leczniczych. Dokonano tu dwóch odwiertów: na głębokości 3,5 kilometra, znajdują się wody o temperaturze zbliżonej do +100 stopni C, a w drugim odwiercie, na głębokości blisko półtora kilometra, wody o temperaturze + 30 stopni C. Fachowcy obliczyli, że opłaci się tutaj budować baseny lecznicze z własną wodą termalną. Spółce w Celejowie udało się uzyskać na ten cel z Unii Europejskiej 20 mln złotych.

Adam TOMANEK

Люблінська інформація

■ На півночі Люблінського воєводства триває інтенсивна модернізація залізниці, щоб у недалекому майбутньому потяги на залізничній трасі Седльце–Мендзижець Підляський, що пролягає до кордону Польщі з Білоруссю, могли рухатися зі швидкістю 160 км/год. Інвестиція передбачає модернізацію 9 перонів, 4 віадуків, 6 диспетчерських, 30 переїздів, двох пішохідних переходів. На станціях в Седльцях, Лукові та Мендзижець Підляському роботу вже завершено на 70 %, причому найважливішу вже скінчили. Залізничний рух відбувається нормально, проте потяги їздять повільніше, ніж заплановано. На станціях побудовано високі зручні перони, ліфти, налагоджено краще озвучення. В Лукові вже можна користуватися двома новими перонами, у Мендзижець Підляському можна скористатися підземним пішохідним переходом та новими ліфтами для неповносправних осіб. На всі інвестиції виділили півмільярда злотих при значній участі Європейського Союзу. Припускається, що на цій трасі потяги зможуть «мчати» зі згаданою вище швидкістю 160 км/год вже через кілька років.

■ Від початку року під час практичного іспиту для отримання права керування транспортними засобами треба продемонструвати також знання правил екологічного руху. Ідеться про гальмування двигуном чи коробкою передач, пристосовуючись до швидкості руху. Рух також повинен бути заощадливим, щоб використовувати якомога менше палива. Попри те, що екологічний рух багатьом видається дуже простим, у січні, згідно з даними Воєводського центру дорожнього руху, кожен десятий учень на Люблінщині «провалював» іспит саме через те, що погано застосовував на практиці знання про нього. Варто зазначити, що в січні на Люблінщині з першого разу іспит склав лише 31 % учнів.

■ Від злоякісних пухлин помирає населення в усьому світі. Польська служба охорони здоров'я, а отже й люблінська, вирішила в міру своїх можливостей краще протистояти цій страшній хворобі. Відомо, що швидке виявлення й початок лікування злоякісних пухлин значно збільшує шанс на порятунк життя хворого, а запізнile лікування асоціюється з гарантованою смертю. Тому від початку цього року в Польщі говорять про широку онкологічну терапію. Вона полягає в тому, що пацієнт звертається до свого сімейного лікаря, який обстежує хворого й надає йому діагностичну карту для онкологічного лікування (карта «DİLO»). Із картою «DİLO» пацієнт направляється до лікаря-спеціаліста, котрий відправляє хворого на амбулаторне лікування. Ці послуги безкоштовні, а практика демонструє, що багато осіб саме завдяки вчасному й швидкому лікуванню «вийшли» із зони ризику.

■ Кілька місяців шукали покупця старовинного палацу Потоцьких у Радзину Підляському. Охочі були, проте не погоджувалися із сумою, яку необхідно було сплатити за цей об'єкт. У результаті місцеві депутати прийняли рішення самостійно зайнятися цим палацом. Держава передасть їм об'єкт безкоштовно, проте за умови, що він буде слугувати громадськості. Було вирішено, що палац поповниться міською музичною школою, сюди повернеться державний архів, а також Радзинський центр культури. Палац Потоцьких у Радзину Підляському разом із парком, що його оточує, – одна з найгарніших міських резиденцій XVIII ст. у Європі.

■ Факультет політології Університету Марії Кюрі-Склодовської в Любліні став другим в нз у Польщі після Варшавського університету, котрий отримав повноваження для надання ступеню кандидата суспільних наук у галузі медіазнавства. Завдяки цьому у 2015–2016 навчальному році в аспірантурі зможуть розпочати навчання 30 осіб – 20 на стаціонарному навчанні й 10 на заочному.

■ Понад 1,5 млн поляків було депортовано з території Речі Посполитої, яку зайняв Радянський Союз у 1939 р. В одну з неділь лютого цього року відбулися заходи із вшанування пам'яті численних жертв депортації, яка розпочалася 75 років тому. Їх організувало люблінське відділення Спільки сибіряків. Після урочистого богослужіння, присвяченого жертвам депортації, любліняни прийшли до пам'ятника Матері-сибірячки на вулиці Пеовяків у Любліні, де поклали вінки, квіти та запалили лампадки. Перша хвиля депортації поляків зі Східних Кресів до Сибіру відбулася на початку лютого 1940 р. та охопила 220 тис. осіб. Згодом були наступні, причому поляків вивозили сотнями тисяч.

■ Із жовтня можна буде літати зі Свідніки до Дубліна. Польоти на «зелений острів» розпочнуться 25 жовтня й відбуватимуться двічі на тиждень. Ціна квитка в одну сторону становитиме 179 злотих.

■ Нові, відчутно вищі штрафи, які почнуть стягувати ще в цьому році, запроваджує Міністерство внутрішніх справ. Наприклад, штраф за паркування без відповідного дозволу в місцях, призначених для інвалідів, становитиме 800 злотих. Донині такий штраф був удвічі нижчим. 100 злотих заплатити пішохід, котрий ітиме дорогою загального користування в темряві без світловідбивних елементів.

■ Холм збагатився сучасною, надзвичайно багатою міською публічною бібліотекою. Відвідувачі, котрі завітають сюди, скористаються комп'ютеризованими каталогами. Також вони матимуть можливість побачити багату книгозбірню. Один із читачів підрахував, що на прочитання зібраних тут книжок йому не вистачило б усього життя. У перший день бібліотеку, яка є гордістю Холма, відвідала приблизно тисяча осіб, щоправда половина з них прийшла заради цікавості, однак друга половина взяла книжки, записавшись до списку постійних читачів.

■ Великий шанс на покращення побуту своїх жителів має Целеїв на Люблінщині. Усе більш реальними стають плани експлуатації місцевих термальних та лікувальних вод. Тут провели два буріння. На глибині 3,5 км знаходяться води з температурою близькою до 100 градусів Цельсія, а в другому заглибленні, приблизно 1,5 км, є вода з температурою 30 градусів Цельсія. Фахівці підраховали, що тут вигідно будувати лікувальні басейни із власною термальною водою. Товариству в Целеєві вдалося отримати для цього 20 млн злотих від Європейського Союзу.

Адам ТОМАНЕК

Siemoniak: Nie planujemy sprzedaży broni Ukrainie

Z udziałem prezydenta Bronisława Komorowskiego odbyło się posiedzenie Rady Bezpieczeństwa Narodowego. Głównymi tematami spotkania były: szczyt NATO, który odbędzie się w 2016 roku w Warszawie, oraz sytuacja na Ukrainie.

Szef MON Tomasz Siemoniak, pytany po posiedzeniu, czy nasz kraj będzie sprzedawał broń Ukrainie, odparł: «Polska należy do tej grupy krajów, które uważają, że taka możliwość, taka opcja w przyszłości powinna istnieć, natomiast teraz takich dostaw broni nie planujemy. Uważamy, że mimo tych napięć, mimo ofiar w ciągu ostatnich dni, świat powinien się skoncentrować na tym, by wdrożyć porozumienie mińskie i żeby zaczęto drogą dialogu i pokoju tam iść».

Polska Agencja Prasowa

Семоняк: «Не плануємо продажу зброї Україні»

За участю президента Броніслава Коморовського відбулося засідання Ради національної безпеки Польщі. Головні теми для обговорення: саміт НАТО, що пройде у 2016 р. у Варшаві, та ситуація в Україні.

Під час засідання міністра національної оборони Томаша Семоняка запитали, чи Польща продаватиме зброю Україні. Він дав таку відповідь: «Польща належить до тієї групи країн, які вважають, що така можливість у майбутньому повинна існувати, проте зараз таких поставок зброї не плануємо. Вважаємо, що, незважаючи на напруження, незважаючи на жертви упродовж останніх днів, світ повинен сконцентруватися на тому, щоб впровадити Мінські домовленості та просуватися шляхом діалогу та миру».

Polska Agencja Prasowa

Szeremietiew: Rosja musi zaatakować Polskę, jeśli chce odbudować imperium

Zdaniem byłego szefa MON Rosja daje wyraźne sygnały, że chce odbudować dawne imperium. By tak się stało, musi zaatakować nasz kraj – uważa Romuald Szeremietiew

Dla Szeremietiewa zerwanie przez separatystów porozumienia pokojowego z Mińska nie jest zaskoczeniem. Same ustalenia przywódców Rosji, Ukrainy, Niemiec i Francji określił jako «posunięcie hipokryzyczne». – Nie wiem, czy Putin oszukał Merkel. Ona doskonale wie, kim jest Putin i co robi na Ukrainie – powiedział były szef MON.

– Udajemy, że pomagamy Ukrainie, że można porozumieć się z Putinem, aby zapanował pokój na Ukrainie, Ukraina udaje, że nie prowadzi wojny z Rosją, Rosja udaje, że nie prowadzi wojny z Ukrainą – dodał.

Szeremietiew przypomniał, że podobna polityka ustępstw, prowadzona przez Europę Zachodnią, doprowadziła do wybuchu II wojny światowej.

Rzeczpospolita

Шереметьєв: «Росія мусить напасти на Польщу, якщо хоче відбудувати імперію»

На думку колишнього керівника Міністерства національної оборони Польщі, Росія чітко сигналізує про те, що хоче відбудувати колишнє імперію. «Щоб так сталося, вона мусить напасти на нашу країну», – вважає Ромуальд Шереметьєв.

Для Шереметьєва порушення сепаратистами мирного порозуміння в Мінську не є несподіванкою. Домовленості керівників Росії, України, Німеччини та Франції він охарактеризував як «лицемірний крок». «Не знаю, чи Путін обманув Меркель. Вона чудово знає, хто такий Путін і що він робить в Україні», – сказав колишній керівник МНО.

«Вдаємо, що допомагаємо Україні, що можна домовитися з Путіним, аби запанував мир в Україні. Україна вдає, що не веде війни з Росією, Росія вдає, що не веде війни з Україною», – додав він.

Шереметьєв нагадав, що аналогічна політика поступок, яку провадила Західна Європа, призвела до початку Другої світової війни.

Rzeczpospolita

Rhodes: każdy kraj NATO sam zdecyduje czy zbroić Ukrainę

USA nie chcą dyktować innym krajom NATO, jak mogą pomóc Ukrainie, a Waszyngton swą decyzję, czy dostarczać Kijowowi broń defensywną czy też nie, podejmie analizując rozwój sytuacji – powiedział doradca prezydenta Baracka Obamy Ben Rhodes.

Pytany, jak administracja prezydenta Baracka Obamy zareaguje gdyby inne kraje członkowskie NATO zdecydowałyby się dostarczać broni Ukrainie, Rhodes, który jest zastępcą doradcy prezydenta ds. bezpieczeństwa narodowego, odparł, że jest to indywidualna sprawa każdego państwa.

www.naszdziennik.pl

Родес: «Кожна країна НАТО сама вирішує, чи озброювати Україну»

«США не хочуть диктувати іншим країнам НАТО, як вони можуть допомогти Україні, а Вашингтон своє рішення щодо поставки Києву оборонної зброї прийме після аналізу розвитку ситуації», – сказав радник президента Обама Бен Родес.

Його запитали, як адміністрація Барака Обама відреагує, коли інші держави-члени НАТО вирішать поставляти Україні зброю. Родес, котрий є заступником радника президента у справах на-

2014

NATOscape

ціональної безпеки, відповів, що це індивідуальна справа кожної держави.

www.naszdziennik.pl

Rosja ostrzega Gruzję przed zbliżeniem do NATO

Szef MSZ Rosji Siergiej Ławrow przekazał oświadczenie, w którym Rosja sprzeciwia się integracji Gruzji z Sojuszem Północnoatlantyckim.

Szef rosyjskiej dyplomacji w wystosowanym przez resort oświadczeniu zapowiedział interwencję w razie, gdyby podjęto «praktyczne kroki» na rzecz «wciągania» Gruzji do NATO.

Rosja odcięła od Gruzji sporne tereny – Abchazję i Osetię Południową. Rosyjsko-abchaska umowa o strategicznym partnerstwie, podpisana w zeszłym roku, zakłada integrację separatystycznej republiki z Rosją.

Zarówno Abchazja, jak Osetia Południowa, ogłosiły niepodległość po kilkudniowej wojnie Rosji z Gruzją w sierpniu 2008 roku. Rosja od razu uznała suwerenność obu separatystycznych regionów i nawiązała z nimi stosunki dyplomatyczne. Władze w Moskwie podpisały też z regionami umowę o współpracy wojskowej i utworzyły na ich terytoriach swoje bazy wojskowe.

Polskie Radio

Росія застерегла Грузію від зближення з НАТО

Керівник МЗС Росії Сергій Лавров заявив, що Росія виступає проти інтеграції Грузії з Північноатлантичним альянсом.

Керівник російської дипломатії в підготовленій відомством заяві пообіцяв втрутитися, якщо будуть прийняті «практичні кроки» щодо «втягування» Грузії до НАТО.

Росія відтяла від Грузії спірні території – Абхазію та Південну Осетію. Російсько-абхазький договір про стратегічне партнерство, підписаний у минулому році, передбачає інтеграцію сепаратистської республіки з Росією.

Абхазія та Південна Осетія оголосили незалежність після кількадечної війни Росії з Грузією в серпні 2008 р. Росія одразу визнала суверенність обох сепаратистських регіонів і налагодила дипломатичні відносини з ними. Керівництво держави підписало також договір про військову співпрацю з цими регіонами та утворило на їхній території свої військові бази.

Polskie Radio

Łukaszenka: Białoruś otwarta na konstruktywną współpracę z NATO

Białoruś jest otwarta na konstruktywny dialog z NATO na zasadach parytetu i przejrzystości – oświadczył prezydent Białorusi Alaksandr Łukaszenka podczas wizyty w Ministerstwie Obrony.

Prezydent podkreślił, że Białoruś chciałaby nadal polegać na sile «bratniej Rosji» i liczy na współpracę w ramach Organizacji Układu o Bezpieczeństwie Zbiorowym (ros. ODKB). Jednakże nie znaczy to, że rezygnuje ze współpracy z innymi państwami i organizacjami wojskowo-politycznymi.

Gazeta.pl

Лукашенко: «Білорусь відкрита на конструктивну співпрацю із НАТО»

«Білорусь є відкритою на конструктивний діалог із НАТО на паритетних і прозорих засадах», – заявив президент Білорусі Олександр Лукашенко під час візиту в Міністерстві оборони.

Президент підкреслив, що Білорусь хотіла б надалі надіятися на силу «братньої Росії» й розраховує на співпрацю в рамках Організації Договору про колективну безпеку. Проте це не означає, що вона відмовляється від співпраці з іншими державами та військово-політичними організаціями.

Gazeta.pl

UE wyśle pojazdy opancerzone na Ukrainę

Przedstawiciel unijnej dyplomacji Maciej Popowski poinformował, że UE dostarczy pojazdy opancerzone i zdjęcia satelitarne do monitorowania rozejmu na Ukrainie, ale jest niezdecydowana, czy wysłać siły w ramach proponowanej misji pokojowej ONZ.

– Unia Europejska «potrzebuje więcej jasności» odnośnie do propozycji prezydenta Ukrainy Petra Poroszenki zanim zdecyduje o wysłaniu żołnierzy na Ukrainę – powiedział w czwartek dziennikarzom Popowski z Europejskiej Służby Działalności Zewnętrznych, po spotkaniu unijnych ministrów obrony w Rydze.

Rada Bezpieczeństwa Narodowego i Obrony (RBNiO)

Ukrainy zatwierdziła propozycję Poroszenki o zaproszeniu na wschód kraju międzynarodowego kontyngentu pokojowego, który pilnowałby przestrzegania porozumień w konflikcie z prorosyjskimi separatystami i który działałby na podstawie mandatu Rady Bezpieczeństwa ONZ.

Tvn24

ЄС вишле бронемашини в Україну

Представник європейської дипломатії Мацей Поповський повідомив, що Європейський Союз надасть броньовані машини й супутникові знімки для моніторингу примирення в Україні. Проте ЄС не вирішив, чи вислати свої сили в рамках запропонованої миротворчої місії ООН.

«Європейський Союз «потребує більше ясності» щодо позиції Президента України Петра Порошенка перш, ніж вирішить вислати солдатів в Україну», – сказав журналістам у четвер, після зустрічі європейських міністрів оборони в Ризі, Поповський із Європейської служби зовнішньої діяльності.

Рада національної безпеки й оборони України затвердила пропозицію Порошенка про запрошення на схід країни міжнародного миротворчого контингенту, який стежив би за дотриманням порозумінь у конфлікті з проросійськими сепаратистами, а також діяв би на основі мандату Ради безпеки ООН.

Tvn24

Brytyjski minister ostrzega przed wojną hybrydową nad Bałtykiem. Moskwa oburzona

– Martwię się Putinem – oznajmił brytyjski minister obrony Michael Fallon, ostrzegając przed poczynaniami Rosji w państwach bałtyckich. Rosyjskie MSZ odpowiada, że uwagi Fallona przekroczyły granice «etyki dyplomatycznej». Rzecznik MSZ Aleksander Łukaszewicz dodał, że Rosja znajdzie sposób, by brytyjskiemu ministrowi odpowiedzieć.

Zdaniem Fallona «bardzo realne i aktualne» jest zagrożenie, że Rosja będzie chciała powtórzyć swoją taktykę wojny hybrydowej wobec Litwy, Łotwy i Estonii.

Brytyjczyk uważa, że Moskwa może próbować, za pomocą tajnych działań, spróbować zdestabilizować te trzy kraje niegdyś wchodzące w skład ZSRR, a dziś stanowiące wschodnią flanką Sojuszu Północnoatlantyckiego.

Polska Agencja Prasowa

Британський міністр застерігає від гібридної війни в Прибалтиці. Москва обурена

«Путін викликає занепокоєння», – повідомив британський міністр оборони Майкл Фаллон, застерігаючи від починань Росії в прибалтійських країнах. Російське МЗС відповідає, що зауваження Фаллона перейшли межу «дипломатичної етики».

Прес-секретар МЗС Олександр Лукашевич додав, що Росія знайде спосіб, щоб відповісти британському міністрові.

На думку Фаллона, «дуже реальною та актуальною є загроза, що Росія хотітиме повторити свою тактику гібридної війни стосовно Литви, Латвії та Естонії».

Британець вважає, що Москва може намагатися за допомогою таємних дій дестабілізувати три країни, які входили до складу СРСР, а сьогодні становлять східний фланг Північноатлантичного альянсу.

Polska Agencja Prasowa

Trzeba wzmocnić te gwarancje NATO które na dzisiaj są papierowe

Weszliśmy do NATO na warunkach politycznych. Polska i wszystkie kraje po 1999 roku weszły jako członek klasy B. Niewiele to znaczy. Trzeba wzmocnić te gwarancje, które na dzisiaj są papierowe – mówił Witold Waszczykowski z PiS. Dodał, że do 2010 roku nasz kraj nie był nawet objęty planowaniem obronnym.

Adam Szejnfeld z PO stwierdził, że dobrze byłoby, aby szpica NATO powstała do końca 2015 roku, m.in. po to, aby pokazać Rosji, że Polska przygotowuje się na atak. – Gdyby nawet Federacja Rosyjska zechciała zaatakować jakikolwiek kraj w UE czy w NATO, szczególnie Polskę, trudno by jej było działać tak, jak na Ukrainie przez «zielone ludziki». Tu musiałyby regularnie wkroczyć jednostki rosyjskie, czyli wywołać trzecią wojnę światową – mówił.

www.europejczycy.info

Треба посилити ті гарантії НАТО, які сьогодні є паперовими

«Ми вступили до НАТО на політичних умовах. Польща і всі країни після 1999 р. увійшли до Альянсу як члени класу «В». Це небагато значить. Треба посилити ті гарантії, які сьогодні є паперовими», – говорить Вітольд Ващиковський із партії «Право і справедливість». Він також додав, що до 2010 р. Польща не була навіть охоплена оборонним плануванням.

Адам Шейнфельд із партії «Громадянська платформа» вважає, що було б добре, якби інтеграційні підрозділи НАТО з'явилися до кінця 2015 р., зокрема для того, щоб продемонструвати Росії, що Польща готується до нападу з її боку. «Якби Російська Федерація захотіла напасти на будь-яку країну ЄС чи НАТО, особливо на Польщу, їй би важко було діяти так, як в Україні, за допомогою «зелених чоловічків». Сюди мусили б увійти регулярні російські підрозділи, тобто це спровокувало б Третю світову війну», – сказав він.

www.europejczycy.info

PRASA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
адміністратор	1 500	робота адміністратора кафе та готельного комплексу, вміння складати меню,контроль за персоналом.
архітектор	3 000	виготовлення містобудівної документації,досвід роботи з докумен-тацією
бухгалтер	1 550	ведення первинної бухгалтерії,таблиці EXCEL,вміння аналізувати калькуляційні картки,проведення інвентаризацій.
вантажник	2 000	Завантаження готової продукції в автомобілі, підготовка контейнерів до відправки, розвантаження муки
вантажник	2 000	навантаження та розвантаження сировини готової продукції (борошно). Попередньо телефонувати
виконавець робіт	3 000	організація та ведення монтажних робіт по зовнішніх та внутрішніх мережах водоповоду та каналізації
водій автотранспорт-них засобів	1 250	робота на автомобілях "МАЗ".
водій автотранспорт-них засобів	1 280	Робота на автомобілі "Вольво" (бензо-воз), перевезення по Україні.
двірник	1 300	прибирання території закладу, інвен-тарем забезпечують.
Електрогазозварник	1 218	зварювання труб систем опалення та сантехнічних систем, виконує поздовжні, горизонтальні, вертикальні шви, на авто-матичних та напівавтоматичних апаратах
Електрогазозварник	1 800	проведення зварювальних робіт з ремонту і реставрації промислової і сіль-ськогосподарської техніки,причепів
електрозварник на автоматичних та напів-автоматичних машинах	2 000	Зварник на напівавтоматичних машинах по ремонту автомобілів. Ремонт кузовів автомобілів, ремонт після ДТП, зварювання глушників.
електромеханік	1 253	Ремонт медичного електрообладнан-ня (центрифуг, вимірювальних приладів), дрібний ремонт електропроводки. Третя група допуску (до 380 В)
електромеханік	1 500	Установка автомобільної сигналізації на авто, парктроніки, обслуговування електричних приладів в авто
електромонтер з ре-монту та обслуговування електроустаткування	2 000	здійснення ремонту та обслуговуван-ня електроустаткування з виробництва картону
електромонтер з ре-монту та обслуговування електроустаткування	2 100	ремонт та обслуговування електро-устаткування підприємства
електромонтер з ре-монту та обслуговування електроустаткування	1 243	ремонт та обслуговування, профілак-тична робота електромереж, електо-щитових та обслуговування, монтаж електромереж.
електромонтер з ре-монту та обслуговування електроустаткування	1 500	робота на території України, , будів-ництво мостів, та інших штучних споруд, робота на висоті
електромонтер	2 200	ремонт та обслуговування контакт-но-кабельної мережі (кабельних ліній)
електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування	1 770	Проведення монтажу та демонтажу електропроводки, встановлення світіль-ників та лічильників
заступник директора	1 218	Залучення клієнтів, робота з існуючи-ми клієнтами, робота з документами
інженер з організації експлуатації та ремонту	2 000	ремонт та обслуговування обладнання, яке використовується в харчовій промис-ловості
інженер-землевпо-рядник	1 410	розробка проектів відведення, рекультивация земель,знання грошової оцінки земель,схеми землеустрою
інженер-програміст	1 600	програмування 1С-бухгалтерії, дрібний ремонт комп'ютерної та офісної техніки
касир торговельного залу	1 250	обслуговування покупців, проводити розрахунок за придбаний товар
кондитер	1 300	Виготовлення кондитерських виробів в ідальні.
Кондуктор громад-ського транспорту	1 480	продаж разових проїздних квитків, збір плати за проїзд, перевірка про-їздних квитків та документів, що є під-ставою для безкоштовного проїзду
кравець	2 500	пошив за індивідуальним замовлен-ням або з розподілом праці, моделей і зразків швейних виробів
кухар	1 218	кухар на холодні і гарячі страви
кухар	1 218	приготування їжі, чебуреків

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
кухар	1 300	Приготування перших та других страв. Обслуговування відвідувачів ідальні.
кухар	2 500	Приготування перших та других страв. Обслуговування відвідувачів.До-тримання технології приготування їжі.
кухар	1 500	робота у ресторані "Околиця" , при-готування перших, других, третіх страв, дотримання приготування технології страв
майстер дільниці	1 218	організація та супроводження ви-робничого процесу борошномельної дільниці
Маляр	1 500	посада маляра з обов'язками шту-катура ,комплексне обслуговування та ремонт приміщення
Манікюрник	1 300	майстер манікюру та педикюру, чоловічий та жіночий
Манікюрник	1 300	майстер манікюру та педикюру, чо-ловічий та жіночий, працювати у салоні Любава
машиніст (кочегар) котельної	1 253	обслуговування котлів "Логіка - 230" на тверде паливо
машиніст автовишки та автогідропідіймача	1 500	робота на території України, будівни-цтво мостів, та інших штучних споруд.
машиніст автогрей-дера	1 300	укладання,ремонт доріг в приват-ному секторі,на територіях підприємств та організацій,обов'язковий досвід роботи,наявність прав грейдериста
машиніст бульдозе-ра (будівельні роботи)	2 100	наявність посвідчення бульдозе-риста, досвід роботи на будь-якому гусеничному бульдозері, розробка, переміщення і планування ґрунтів при будівельно-монтажних роботах
машиніст крана (кранівник)	2 300	Керування баштовим краном на будівництві. Наявність посвідчення кранівника
машиніст паперо-робної (картоноробної) машини (сіткар)	2 000	машиніст машини для виготовлення гільз, виготовлення картонних гільз та здійснення порізки картону
машиніст різальних машин	2 000	Здійснення порізки бабін з картону, дотримання правил техніки безпеки та експлуатації обладнання
машиніст рубальної машини (виробництво целюлози та паперу)	1 900	здійснення рубки деревини на рубальній машині
мельник	2 500	Обмолот сировини(зерно), вміння керувати процесом виготовлення муки. Попередньо телефонувати
Менеджер (управи-тель) з логістики	1 218	організація перевезень вантажів по Європі по інтернету
менеджер (управи-тель) із збуту	2 000	організація збуту будівельних матері-алів, робота з 1С Бухгалтерією
Начальник відділу	3 000	керівник виробничо-поліграфічного відділу, організація роботи відділу, навич-ки роботи на поліграфічному відділі
оператор лінії у ви-робництві харчової продукції (хлібопекар-но-макаронне та кон- дитерське виро	2 000	Забезпечення виконання в зазначені строки завдань з обсягу виробництва про-дукції (макарони), вживання заходів щодо усунення несправностей та аварій.
офіціант	1 300	обслуговування гостей закладу,дотримання правил санітарних норм
офіціант	1 350	обслуговування клієнтів, розрахунок клієнтів, прибирання залу
офіціант	1 218	працювати з 21год. до 3 години ночі(в зал на "караоке")
охоронник	1 300	надання послуг з охорони об'єктів,здійснення нагляду за територією та адміністративними приміщеннями під-приємств
пекар	1 310	Випічка хлібобулочних виробів, вмін-ня працювати на тістомісних машинах
перукар (перукар - модельєр)	1 300	майстер жіночої та чоловічої стриж-ки.Можливе стажування
підсобний робітник	2 000	виконання підсобних робіт, підняття та перенесення вантажів понад 40 кг
покоївка	1 500	прибирання номерного фонду(9 но-мерів), та загальних залів кафе.
прибиральник служ-бових приміщень	1 250	прибирання приміщень кафе "Бази-лік" та миття посуду, робота з миючими за-собами, збирання сміття і віднесення його до встановленого місця
прибиральник тери-торій	1 500	прибирання території біля житлових будинків та тротуарів

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
продавець продо-вольчих товарів	1 300	приймання товарів, вміння користу-ватися касовим апаратом
продавець продоволь-чих товарів	1 800	проведення розрахунків з покупцями за придбаний товар
Продавець-консуль-тант	1 500	консультації по продажу теплотехніки та промислових товарів.
Продавець-консуль-тант	1 300	Вміння і навички продавця, вести роз-рахунок і складання накладних (прихід-розхід), відповідальність.
розмелювач (вироб-ництво паперу та карто-ну)	2 000	здійснення та контролювання проце-су розмелювання сировинних матеріалів під керівництвом розмелювача вищої кваліфікації, завантажування сировини на транспортні засоби.
слюсар з контро-льно-вимірювальних приладів та автоматики (електромеханіка)	2 100	Забезпечує постійну і безаварійну роботу контрольно-вимірювальних при-ладів і автоматики технологічного об-ладнання, проводити ремонт, огляд та технічне обслуговування приладів
слюсар з ремонту ру-хомого складу	2 018	ремонт рухомого складу - тролейбу-сів
слюсар-електрик з ремонту електроустат-кування	1 690	плановий і поточний ремонт кабель-ної мережі, електроустаткування тролей-буса
слюсар-електрик з ремонту електроустат-кування	1 700	Слюсар налагоджувальник токарних, фрезерувальних, деревообробних стан-ків
слюсар-ремонтник	1 696	проводити ремонт, регулювання, випробування, монтаж та завдання електромагнітних, електродинамічних, лічильних приладів з підготовкою дове-дення відповідальних деталей та вузлів
слюсар-сантехнік	1 218	обслуговування систем тепlopостач-ання,водопостачання,каналізації,водові дведення.
сортувальник пошто-вих відправлень та виро-бів друку	1 500	матеріально відповідальна особа, сортування поштових відправлень та виробів друку, товарів народного спо-живання
Технолог-дослідник (видавничо-поліграфіч-не виробництво)	3 000	контроль над усіма виробничими процесами, технологія виробництва пла-катів, знання технологічних процесів
фахівець	1 218	Залучення клієнтів, робота з існуючи-ми клієнтами, робота з документами
фахівець	1 500	Фахівець зі страхування. Збільшення клієнтської бази. Укладення договорів на страхування. Знання ПК. Ведення звітнос-ті. Наявність резюме обов'язкове.
швачка	1 250	знання процесу пошиття виробу від початку до кінця
швачка	1 600	по операційне пошиття чоловічого одягу
швачка	1 220	пошиття дитячих колясок, можуть на-правлятись як швачки так кравці,розряд значення немає
швачка	1 710	Пошиття жіночого одягу
швачка	1 240	пошиття жіночого одягу, робота на універсальній швейній машинці
швачка	1 250	майстер з ремонту та пошиття тентів на автомобілі вантажні та напівпричепи
штампувальник (хо-лодноштампувальні ро-боти)	2 000	Виконання холодного штампування деталей з металу, перевірка виготовле-них деталей, керування механізмами пресу
офіціант	1 400	обслуговування клієнтів на банкетах і весіллях, прибирання залу
офіціант	1 303	обслуговування клієнтів, оформлення замовлень, сервірування столів до бен-кетів
офіціант	1 350	обслуговування клієнтів, розрахунок клієнтів, прибирання залу
офіціант	1 218	обслуговування клієнтів. сервіру-вання столів. опрацювання столів, об-слуговування бенкетів і фуршетів

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

Wydział Kultury Rady Miasta Łuck
Centrum Kultury w Lublinie
Towarzystwo Kultury Polskiej na Wołyniu im. Tadeusza Kościuszki

Управління культури Луцької міської ради
Центр культури в Любліні
Товариство польської культури на Волині імені Тадеуша Костюшка

ogłaszają

VIII Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy

pod patronatem

Konsula Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku Beaty Brzywczy
Mera Miasta Łuck Mykoły Romaniuka
Prezydenta Miasta Lublin Krzysztofa Żuka

Patronat medialny – «Monitor Wołyński»

оголошують

VIII Декламаторський конкурс польської поезії і прози для мешканців України

під патронатом

Генерального консула Республіки Польща у Луцьку Беати Бживчи
Луцького міського голови Миколи Романюка
Президента міста Люблін Кшиштофа Жука

Медійний патрон – «Волинський монітор»

Założenia ogólne:

1. VIII Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy odbędzie się w Łucku **w dniu 27 marca 2015 r. o godz. 14.00** czasu ukraińskiego. O miejscu prowadzenia konkursu zainteresowane osoby zostaną zawiadomione w późniejszym terminie. Konkurs jest imprezą otwartą, przeznaczona dla osób mieszkających na stałe lub czasowo na Ukrainie.

2. Celem konkursu jest propagowanie literatury polskiej na Ukrainie oraz integracja Polaków i Ukraińców, doskonalenie warsztatu artystycznego, konfrontacja dokonań twórczych.

3. Laureaci wytypowani podczas VIII Konkursu Recytatorskiego Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy wezmą udział w VIII Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, które odbędą się w dniach **17–19 kwietnia 2015 r.** w Łucku*. O miejscu prowadzenia VIII Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa zainteresowane osoby zostaną zawiadomione w późniejszym terminie.

4. Laureaci VII Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa kwalifikowani są bezpośrednio do udziału w VIII Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa bez udziału w eliminacjach konkursowych

5. W razie prowadzenia VIII Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa w Polsce, laureatom delegowanym z Ukrainy organizatorzy zapewniają transport do Lublina i z powrotem oraz noclegi i wyżywienie w czasie pobytu w Polsce.

6. W razie prowadzenia VIII Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa w Lublinie, laureaci VIII Konkursu Recytatorskiego Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy, w celu uzyskania wizy do Polski, muszą posiadać ważny paszport zagraniczny 2 tygodnie przed wyjazdem (najpóźniej – w dniu 3 kwietnia 2015 r.).

7. W przypadku braku ważnego paszportu zagranicznego we wskazanym dniu organizatorzy zastrzegają sobie prawo zamiany wytypowanych nagrodzonych laureatów, wyróżnionych posiadającymi ważny paszport.

Warunki uczestnictwa:

- ukończone 15 lat;
- przygotowanie repertuaru nie prezentowanego w poprzednich konkursach;
- przygotowanie repertuaru z zakresu literatury polskiej w języku polskim lub ukraińskim. **Wykonawca może reprezentować tylko jedną instytucję** (np. szkołę, ośrodek kultury, klub);
- zgłoszenia są przyjmowane w terminie od 16 lutego po 24 marca 2014 r.** poprzez złożenie KARTY UCZESTNIKA lub zgłoszenie telefoniczne (Kartę uczestnika można pobrać na stronie www.monitor-press.com)

- zgłoszenia przyjmują:** Sofia Muliar (tel. +38 0979874574; +38 0991787532), Natalija Katrencikova (e-mail: anata11@mail.ru)

Wymagania do repertuaru i występu:

- Repertuar uczestników obejmuje 2 utwory poetyckie lub prozowe w całości albo fragmentach, lub 1 utwór poetycki i fragment prozy **z literatury polskiej** prezentowane w języku polskim lub ukraińskim;
- O jakiegokolwiek zmianie repertuaru na każdym z etapów konkursu uczestnicy muszą natychmiast poinformować organizatorów;
- Łączny czas wykonania nie może przekroczyć 6 minut.

Uwaga: Przekroczenie limitu czasu przez wykonawcę może spowodować wyłączenie go z oceny przez Sąd Konkursowy.

* Zwracamy uwagę naszych czytelników na to, że tegoroczny finał odbędzie się w Łucku, a nie w Lublinie, jak to było w poprzednim roku. W przypadku zmiany miejsca prowadzenia finału, wszyscy uczestnicy zostaną poinformowani o tym najpóźniej 2 tygodnie przed VIII Polsko-Ukraińskimi Spotkaniami Mistrzów Słowa.

Zagalne zasady:

1. VIII Deklamatorski konkurs polskiej poezji i prozy dla mieszkańców Ukrainy odbędzie się w Łucku **27 marca 2015 r. o 14.00 god.** za kiewskim czasem. Pro miejsce prowadzenia konkursu zaцікавлені особи будуть повідомлені пізніше. Цей конкурс – відкритий захід, призначений для тих, хто постійно або тимчасово проживає в Україні.

2. Метою конкурсу є промоція польської літератури в Україні, а також інтеграція українців і поляків, вдосконалення артистичних вмінь, співставлення творчих досягнень.

3. Laureaci, відібрані на VIII Декламаторському конкурсі польської поезії і прози для мешканців України, візьмуть участь у VIII Польсько-українських зустрічах майстрів слова, які відбудуться **17–19 квітня 2015 р.** у Луцьку*. Про місце проведення VIII Польсько-українських зустрічей майстрів слова зацікавлені особи будуть повідомлені пізніше.

4. Laureaci VII Польсько-українських зустрічей майстрів слова допускаються до участі у VIII Польсько-українських зустрічах майстрів слова без проходження конкурсного відбору.

5. У разі проведення VIII Польсько-українських зустрічей майстрів слова в Польщі, лауреатам, делегованим з України, організатори

забезпечують перевезення до Любліна та назад, нічліги та харчування під час перебування в Польщі.

6. У разі проведення VIII Польсько-українських зустрічей майстрів слова в Польщі, делеговані до Любліна лауреати VIII Декламаторського конкурсу польської поезії і прози для мешканців України за 2 тижні до фіналу (найпізніше – 3 квітня 2015 р.) повинні мати дійсні закордонні паспорти (для отримання візи).

7. Якщо котрийсь із лауреатів у вказаний день не матиме дійсного закордонного паспорта, організатори мають право замінити його однією з осіб, відзначених у конкурсі, котра матиме дійсний закордонний паспорт.

Умови участі:

- мати повні 15 років;
- приготувати репертуар, якого цей учасник не представляв у попередніх конкурсах;
- до репертуару мають входити твори польської літератури польською або українською мовою. **Виконавець може представляти лише одну інституцію** (наприклад, навчальний заклад, дім культури чи клуб);
- зголошення до участі приймаються в період від 16 лютого до 24 березня 2015 р.** шляхом заповнення АНКЕТИ УЧАСНИКА (безпосередньо або за телефоном; анкету учасника можна завантажити на сайті www.monitor-press.com);
- зголошення приймають:** Софія Муляр (тел. +38 0979874574; +38 0991787532), Наталія Катренчикова (e-mail: anata11@mail.ru)

Вимоги до репертуару та виступу:

- Репертуар учасників має складатися з 2 поетичних або прозових творів чи їх фрагментів або з 1 поетичного твору та 1 фрагменту прози **з польської літератури** польською чи українською мовою.
 - Про будь-яку зміну репертуару на будь-якому з етапів конкурсу учасники повинні негайно повідомити організаторів.
 - Загальний час виконання не може перевищувати 6 хвилин.
- Увага! Перевищення виконавцем часового ліміту може призвести до його виключення зі списку оцінюваних учасників конкурсу.**

* Звертаємо увагу наших читачів на те, що у 2015 р. фінал конкурсу відбудеться в Луцьку, а не в Любліні, як у попередні роки. У разі зміни місця проведення фіналу, всі учасники будуть повідомлені про це найпізніше за 2 тижні до проведення VIII Польсько-українських зустрічей майстрів слова.

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2014 r.» Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”